

číslo **7–8/2026**
ročník 34

ZPRAVODAJ

PRAŽSKÉ ARCIDIECÉZE

Rozhovor
s Pavlem Konzalem

Nová naděje
na uzdravení ran

Odvahu!
CSM v Ostravě

Milí čtenáři,

jsste stateční? Odvaha se neprojevuje jen ve výjimečných chvílích. Někdy znamená jednoduše stát za tím, čemu věříme, a vytrvat, i když je to těžké. A právě odvaha je tématem, které se jako červená nit vine tímto číslem Zpravodaje.

Setkáme se v něm s mužem, který letos oslaví úctyhodných 99 let. Jeho životní příběh je zároveň svědectvím o dějinách 20. století a připomínkou doby, kdy vyznávat svou víru nebylo samozřejmé. Naopak. Mnohdy to znamenalo nést následky nebo čelit perzekuci. Vzpomínky pana Konzala nám připomínají, jakou odvahu potřebovali lidé, kteří svou víru nezapřeli, přestože by to pro ně bylo z krátkodobého hlediska mnohem snazší. A také to, že svoboda, kterou dnes máme, není samozřejmostí.

Odvaha prostupuje i článkem věnovaným lidické tragédii a osobnosti P. Josefa Štemberky. Ve chvílích, kdy šlo o život jemu samotnému, nezapomínal na druhé a zůstával věrný svému poslání až do konce. Jeho příklad ukazuje, že skutečná odvaha nemusí být hlasitá ani okázalá. Často se projevuje tichou věrností, službou a ochotou myslet na bližní i v těch nejtěžších okamžicích.

A právě odvaha je také tématem letošního Celostátního setkání mládeže v Ostravě, kam srdečně všechny zveme.

Přeji vám, aby nadcházející léto přineslo odpočinek, radost z obyčejných věcí i dostatek odvahy pro vše, co vás čeká. Odvahy být sami sebou, stát za tím, čemu věříte, a nacházet sílu i tam, kde se jí někdy nedostává.

Přeji vám příjemné čtení a krásné, bezstarostné léto.

Běla Svobodová

Milí přátelé,

Foto: Jana Chadimová, Člověk a víra

V roce se sudým letopočtem putuje při slavnosti předávání pallií v bazilice sv. Petra ve Vatikánu již potřetí v řadě jedno z těchto insignií do České republiky.

O co se jedná, když se řekne pallium? Někdy počestněně pálum je církevní insignií, která se obléká kolem krku, přičemž dva volné konce jsou zepředu a vzadu. Papež každým rokem na svátek sv. Anežky Římské (21. ledna) žehná jeřábatům, z jejich vlny jsou vyro-

bena pallia. Pallia jsou předávána arcibiskupům – metropolitům na slavnost sv. Petra a Pavla (29. června) a symbolizují jeňň/beránka neseného na ramenou Dobrého pastýře.

Před čtyřmi roky nový pražský arcibiskup Jan Graubner, dva roky zpátky metropolita moravský arcibiskup Josef Nuzík, letos nový český metropolita Stanislav Příbyl. Všichni dostávají stejný úkol při vkládání pallia na ramena: nalezené ovce brát s radostí na ramena (Lk 15,5). Neodpustím si k tomu citaci papeže Františka, který před 10 lety na závěr jedné generální audience uzavřel svou promluvu slovy: všichni jsme znovu nalezenými ovce, které shromáždilo Pánovo milosrdenství a jsme povoláni shromáždit spolu s Ním celé stáde! (5.5.2016)

Dobry Pastýř je prastarým křesťanským symbolem. Byl používán dříve než symbol kříže, křesťané ho malovali v katakombách už ve 3. století. A je to výrazný symbol naděje. Kéž i nové pražské pallium je takovým znamením naděje, protože se odkazuje na Dobrého pastýře, který nás ujišťuje o tom, že kdo vejde skrze něho, bude zachráněn (J 10,11) a nenechá nás napospas zlu v temnotách rokle (Žl 23,4).

Dovolte mi ještě na závěr jednu malou vzpomínku. Když jsem byl rektorem Papežské koleje Nepomucenum v Římě, tak jsem se stal strážcem něčeho, co bychom mohli nazvat „nepomucenský poklad“. Mezi několika historickými cennostmi je i pallium kardinála Josefa Berana. Tento 33. pražský arcibiskup zemřel v Nepomucenu 17. května 1969 a protože byl pohřben mimo svou arcidiecézi, nebylo mu dáno do rakve jeho pallium. Zůstala nám tedy vzácná upomínka na člověka, jehož životní příběh je svědectvím neochvějné věrnosti Kristu navzdory mocenským tlakům a proměnlivým ideologiím. Na závěr letošního roku tomu bude už 80 let od jeho jmenování pražským arcibiskupem. Když si někdy vzpomenete, zastavte se prosím po vstupu do katedrály u jeho hrobu a svěťte Pánu v modlitbě pražskou arcidiecézi i celou církev v České republice.

P. Roman Czudek

Generální sekretář České biskupské konference

Obsah

- 3 Ze života arcidiecéze**
- 4 Rozhovor: Mě má Pán Bůh rád**
- 6 Žádní svatoušci – křesťanský podcast pro děti**
- 7 Nová naděje na uzdravení ran**
- 8 Alfa na Dobříši**
- 9 Odvahu! CSM v Ostravě**
- 10 Lidice jsou místem bolesti i naděje**
- 11 Válka, mor a každodennost barokní Prahy**
- 12 Modlitby za svět: Itálie**
- 13 Charita**
- 14 Letní tábory pro mladé křesťany**
- 15 Obrazem z arcidiecéze**
- 16 Z biskupských diářů**
- 17 Programy**
- 19 Exercicie**

Tiráž: Zpravodaj pražské arcidiecéze. Uzávěrka příštího čísla je 16. srpna 2026.

Vydává Arcibiskupství pražské, Hradčanské nám. 16, 119 02 Praha 1 www.apha.cz, www.facebook.com/apha.cz,

e-mail: zpravodaj@apha.cz

Obsah připravuje, rozšiřuje a objednávky přijímá Sekce komunikace, Hradčanské nám. 56/16, 119 02 Praha 1.

Náměty a připomínky zasílejte na e-mail: zpravodaj@apha.cz a bela.svobodova@apha.cz. Texty jsou redakčně upraveny.

Foto na titulní straně: Radoslav Vnenčák, Člověk a víra

Sazba: Grafika Vodička & Dezortová Tiskne: TISKÁRNY B.N.B., spol. s r.o. Vychází 11x do roka.

Registrace: MK ČR E 13802; ISSN 2570-8156.

Dobrovolný příspěvek za jeden výtisk 20 Kč, ideálně na číslo účtu 45301130/2700, variabilní symbol 7, do poznámky uveďte prosíme slovo Zpravodaj. Předplatné tištěného vydání si můžete objednat na adrese: zpravodaj@apha.cz.

Jáhenské svěcení

Foto: Radoslav Vnenčák, Člověk a víra

V sobotu 5. září 2026 v 10.00 hodin v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze přijme z rukou emeritního pomocného biskupa Mons. Václava Malého jáhenské svěcení bohoslovec pražské arcidiecéze Radek Búbela. K účasti jsou srdečně zváni všichni věřící, kněží a zvláště jáhni.

Papežská misijní díla

Pokračujeme v přípravě na jubilejní 100. Misijní neděli.

V červenci putujeme. Navštívíme během prázdnin kostel nebo poutní místo naší

diecéze, kde jsme dosud nebyli. Pomodleme se tam za křesťany na celém světě.

V srpnu pozveme přátele na misijní kávu Agapé. Není to káva ledajaká, skrývá se za ní misijní příběh plný naděje. Je to projekt česko-ugandské spolupráce, která pomáhá zlepšovat život mnoha lidem. Zakoupením balíčku Misijní kávy Agapé se můžete stát součástí tohoto misijního příběhu a podpořit dobrou věc.

Kávu je možné zakoupit online:

<https://www.missio.cz/materialy/darky-pribeh/misijni-kava-agape/>.

Láká vás služba katecheze, ale chybí vám odvaha? Nový Katechetický kurz vás vybaví pro školu i farnost!

Možná ten hlas slyšíte už delší dobu: „Ve farnosti by bylo potřeba vést skupinku dětí,“ nebo „Potřebovali bychom do školy učitele náboženství.“ Možná máte touhu sdílet radost z evangelia s další generací, ale vzápětí se dostaví pochybnosti: Mám na to dostatečné znalosti? Budu umět děti zaujmout? Jak mluvit o víře s teenagery nebo dospělými?

Právě pro vás – začínající i budoucí katechety a učitele náboženství – se na podzim otevírá dvouletý *Katechetický kurz*. Tento program pro vás připravilo Středisko pro katechezi a výuku náboženství Arcibiskupství pražského. Jeho hlavním cílem není zahltit vás suchou teorií, ale dát vám do rukou pevné teologické základy, praktické nástroje, a především jistotu pro vaši službu.

Co vám kurz přinese? Komplexní teologii i živou pedagogiku

Program je vyváženým spojením dvou pilířů, které úspěšný katecheta nutně potřebuje:

■ **Pevná teologická půda pod nohama:** Společně vstoupíte do systematického studia Písma svatého, dogmatické a morální teologie, liturgiky, teologie svátostí i sociální nauky církve. Budete vědět, co učíte a proč.

■ Praktická didaktika a psychologie:

Naučíte se, jak to učit. Kurz nabízí náboženskou pedagogiku, psychologické vhledy do vývoje dětí a praktická cvičení. Získáte konkrétní metody pro přípravu a vedení katecheze pro všechny věkové skupiny – od předškolních dětí přes dospívající až po dospělé hledače.

■ **Oficiální garance:** Absolventi kurzu získají osvědčení o odborné připravenosti pro katechetickou službu, které plně odpovídá požadavkům platných církevních dokumentů. Stanete se plnohodnotnými partnery duchovních správců ve farnostech i ředitelů na školách.

Moderní forma studia: Myslíme na váš čas

Víme, že máte své rodiny, zaměstnání a povinnosti. Proto je kurz koncipován jako *kombinovaný*, aby co nejméně narušoval váš běžný život. Propojuje tři moderní formy výuky:

■ **Flexibilní samostudium:** Základní materiály si prostudujete tehdy, kdy se to hodí vám – prostřednictvím předtočených videí a materiálů v Google Učebně.

■ **Živá online setkání:** Pravidelné večerní přednášky a konzultace s lektory z pohodlí domova, kde můžete pokládat otázky.

■ **Společné prezenční soboty:** Celkem 8 sobot v jednom školním roce

(každá v rozsahu 6 hodin), které slouží pro praktický nácvik, didaktické workshopy a budování společenství s ostatními studenty.

Délka programu: 2 roky

Roční rozsah: 50 vyučovacích hodin přednášek + online setkání + 8 prezenčních sobot

Garant studia: Arcibiskupství pražské

Pro koho: Současní i budoucí katecheté ve farnostech a učitelé náboženství na školách.

Nebojte se udělat první krok

Služba katechety je jednou z nejdůležitějších v církvi. Jste to vy, kdo pomáhá otevírat srdce dětí i dospělých pro vztah s Bohem. Tento kurz je investicí nejen do vašeho vlastního duchovního a intelektuálního růstu, ale především do budoucnosti našich farností.

Podrobné informace o podávání přihlášek, ceně a přesném harmonogramu naleznete na webových stránkách Střediska pro katechezi a výuku náboženství AP (<https://katechete.apha.cz/sluzby/katecheticky-kurz>).

Přijměte toto pozvání jako příležitost k růstu – kurz vám dá potřebnou jistotu a vaši farnosti spolupracovníka, o kterého se může opřít!

Lenka Jeřábková,
vedoucí Katechetického střediska

Mě má Pán Bůh rád

Zažil první republiku i nacistickou okupaci, svatořečení Anežky České, pět arcibiskupů i tři kardinály – Pavel Konzal je živým pamětníkem českého 20. století a neodmyslitelnou součástí Arcibiskupství pražského. V rozhovoru se vracíme k jeho mimořádně pestrému životu, protkanému překážkami, drobnými zázraky i neochvějnou vírou.

■ Pocházíte z velké, zbožné rodiny. Jaké bylo vaše dětství?

Když jsem se narodil, byl jsem kvůli své malé porodní váze pro zahřátí vkládán do vychládající pečící trouby uhelného sporáku. Naše rodina byla dost velká. Měl jsem ještě pět sourozenců. Bydleli jsme ve Zbuzanech. Do farního kostela v Ořechu chodilo jen pár lidí.

Rodiče byli hluboce věřící. Oba působili v Katolické mládeži. Maminka tam byla velmi aktivní, výborná organizátorka, přispívala i do jejich časopisu. Otec byl šafářem u knížete Schwarzenberga.

Později vedl katolickou zálohu v Praze a chodili k němu všichni možní řeholníci. Jednou přišel jeden redemptorista a povídá: „Hele, Tondo, ty máš čtyři kluky. Nešel by někdo sloužit Panně Marii?“ Otec přišel domů a zeptal se nás. A já jsem hned řekl, že jdu.

My jsme byli čtyři bratři a postupně jsme šli jeden po druhém ministrovat na Svatou horu. To byla mezi svato-horskými ministranty docela zvláštnost. Břízovi měli tři syny, kteří ministrovali, ale my jsme byli čtyři. To už bylo něco.

■ Následovalo studium na redemptoristickém gymnáziu v Libějovicích. To jste chtěl sám, nebo to bylo přání rodičů?

Sám, samozřejmě. Když žijete dva roky na Svaté Hoře s redemptoristy, tak si to člověk v hlavě srovná. Když máte každý den styk s Božími věcmi, to by musel být člověk úplně dřevěný, aby ho to nezasáhlo.

Vystudoval jsem tam primu a sekundu, dokonce s vyznamenáním. Pak jsem nastoupil do noviciátu, ale přišla válka. Po válce jsem se vrátil a pokračoval ve studiu, jenže potom

nás zase vyhnali komunisté. A odmaturovat mi nakonec nedovolili.

■ Kvůli tomu, že jste byl věřící?

Ano, pochopitelně. Celá naše rodina byla věřící a nijak jsme to netajili. Můj mladší bratr byl tajný biskup Jan Konzal. To už bylo na tehdejší poměry příliš.

Naši bratři bolševici byli, abych tak řekl, velmi „vnímaví“ k náboženství. Strašně jim vadilo. Tak mě poslali na vojnu k PTP, kde jsem strávil skoro čtyři roky.

■ Jak vzpomínáte na pobyt u PTP, tedy u jednotek, kam komunistický režim posílal ty, které považoval za nepřátele a nechtěl jim dát do ruky zbraň?

My jsme byli takzvaná farářská rota, byli s námi i naši představení. Díky tomu jsem tam dokonce vystudoval filozofii. Zvládnout se to dalo, nezlobilo nás to. Těch, kteří to vzdali a odpadli, nebylo mnoho.

■ A kdy se vaše kněžská cesta stočila k rodinnému životu?

Po několikáté jsem se hlásil k maturitě a asi tři dny před ní přišel jako vždy zá-

kaz z ústředního výboru, že nesmím maturovat. To se opakovalo pořád dokola.

Nakonec mi představení navrhli, abych vstoupil do III. řádu a sloužil církvi jako laik. Stal jsem se tedy u redemptoristů terciářem. A Standovým spolubratrem! Ani nevíte, co to pro mě znamená.

Později jsem si vzal Zdenu, dívku z Katolické mládeže. Byla velice milá, chytrá a hluboce věřící. Společně jsme pak prožili celý život ve službě církvi, každý svým způsobem. Když to šlo, chodili jsme spolu každý den do kostela. Dnes, když už je u Otce nebeského, často přemýšlím o tom, jaký nezasloužený dar mi Pán dal.

■ Ovšem krátce po svatbě jste byli oba zatčeni.

Byli jsme zatčeni v říjnu 1956, právě při prvním výročí svatby. Oba nás zavřeli do ruzyňské věznice kvůli napomáhání Zdeňku Ciklerovi, který byl zadržen při pokusu o emigraci.

Se Zdenou jsme byli na jedné chodbě. Když uklízela, tloukla koštětem do mých dveří, abych věděl, že je nablízku.

Řekli nám, že za podvracení republiky, špionáž ve prospěch Vatikánu a pomoc k útěku za hranice můžeme dostat až deset let. Za procesy spojené s církví tehdy padaly vysoké tresty.

Ale Pán Bůh při nás zase stál. V lednu 1957 se změnil trestní zákoník a nás nakonec odsoudili jen na tři roky. Zdenu odvezli na Slovensko a já si trest odpykal v Jáchymově.

■ Jak jste zvládal vězení?

Když nás sebrali, nahnali dohromady asi sto padesát bohoslovců a kněží a vzniklo vlastně fantastické prostředí. Byli jsme dohromady s našimi profesory, i našimi představenými.

Bolševici udělali jednu zásadní chybu, že nás nechali pohromadě. To společenství nás podrželo. Za celou dobu odpadli jen dva.

V Jáchymově jsem krátce po příchodu zjistil, že je tam i můj přítel od PTP, jezuita Rudolf Zubek. Správný a nebojácný člověk. Hned jsem mu řekl, že bych se rád vyzpovídal, protože jsem byl půl roku v Ruzyni.

Řekl mi, ať přijdu večer za barák, kde bude mše svatá. Přinesl kousíčky oplatek zabalené v cigaretovém papírku a malou ampulku s vínem. Požádal mě, abych mu dělal oltář, protože u sebe nechtěl mít nic, za co by ho mohli znovu potrestat. Bylo tam několik procházejících se mklů a já chodil s ním. Po mši jsem rozdával Sanktissimum těm, kdo se k nám připojili.

Později mi vyprávěl, jak obtížně budoval svou „farnost“ mezi několika sty vězni. A já si tehdy říkal: Pane Bože, já ti děkuju...Právě díky takovým lidem jsem získával sílu. A díky tomu, že nás bylo hodně pohromadě, to šlo snáz. Hodní lidé mi v těch nejtěžších chvílích pomáhali. To Boží řízení je tak jasné.

■ **Koncem 80. let jste začal pracovat na arcibiskupství. Jaké byly vaše začátky?**

Na arcibiskupství jsem nastoupil v roce 1988 k biskupu Liškovi jako sekretář, řidič a taková holka pro všechno. Antonín Liška studoval na stejném gymnáziu jako já, jen o dva roky výš. Byl předsedou církevního soudu a pak se stal biskupem.

Vyznamenání Pro Ecclesia et Pontific.

Tenkrát jsem vozil také kardinála Tomáška. Měl trabanta a faráři mu říkali, že když v něm bude pořád jezdit, přijde k oltáři úplně shrbený. Tak jezdil mým žigulíkem.

V roce 1991 přišel arcibiskup Vlk. Znali jsme se už z dřívějška, protože i on byl mým spolužákem z gymnázia, jen byl o rok mladší. Znal se i s mojí ženou, kterou si vybral za sekretářku.

Tenkrát jsme byli všichni dost propojení a přátelili se i v osobním životě, takže bylo všechno jednodušší. Mohli jsme si navzájem věřit.

Dostal jsem na starost památky, to bylo na začátku devadesátých let docela zajímavé. Musel jsem udělat inventuru celé diecéze a všechno se naučit za pochodu.

■ **Kolik jste vlastně zažil arcibiskupů?**

Kardinály Františka Tomáška, Miloslava Vlka, Dominika Duku, arcibiskupa Jana Graubnera a teď Standu Přibyla. Se všemi jsem měl blízký vztah. Ale ze Standy mám velikou radost. Jsme přátelé, znám ho už od doby, kdy byl na Svaté Hoře rektorem. On je velice skromný a je dobře, že je tady. Pán Bůh všechno dobře řídí.

■ **Jak se vám v současné době žije?**

Žiju. To je Boží milost, které se nesmím moc protivit. Příští rok mi bude sto. Jednou už jsem doma umíral, bylo mi opravdu zle. Přemýšlel jsem, že zavolám rodinu, ale pak jsem si řekl: Ne, jsi mnich, musíš to vydržet.

Snažím se hlavně udržovat v pohybu. Na zahrádce mám asi šestnáctimetrový úsek a ten každý den projdu dvacetkrát.

Hodně čtu, opravdu hodně. A také jsem psal vzpomínky, které jsem loni dokončil. K tomu mě museli trochu dokopat. Psal jsem rukou, počítače rád nemám a telefon už skoro neslyším. Neslyším, ale jinak všechno funguje. Mě má Pán Bůh rád.

Když jsem kdysi skládal řeholní sliby, řekl jsem: „Pane Bože, dělej se mnou, co chceš. Já se vzdávám.“

Víte, jak je jednoduché říct: „Pane Bože, já jsem tvůj“? Já jsem to udělal a mnohokrát se mi to vyplatilo. Pán Bůh si mě opravdu vzal a já vším proplouval s jeho požehnáním.

Ten život jsem měl složený ze samých divů. I když občas taky dostaneme přes dršku, abychom se vzpamatovali. Všechno je řízení Boží.

Běla Svobodová

Pavel Konzal *31. 12. 1927

- Dětství prožil ve Zbuzanech (dříve Třebonicích). V letech 1939–1940 žil v klášterní internátní škole na Svaté Hoře u Příbrami, studoval soukromé gymnázium řádu redemptoristů v Libějovicích.
- Za heydrichiády musel studium přerušit, byl učněm textilního obchodu v Praze.
- Na jaře 1945 ho Němci poslali kopat zákopy do Polska.
- Po válce pokračoval na gymnáziu v Libějovicích a připravoval se na řeholní život, žil v klášteře redemptoristů v Českých Budějovicích.
- 13. dubna 1950 se stal obětí likvidace mužských klášterů, byl internován v Králíkách.
- Na podzim 1950 narukoval na 40 měsíců k PTP do Komárna.
- Z politických důvodů nemohl dokončit maturitní vzdělání ani studovat teologii.

- Vstoupil do III. řádu kongregace redemptoristů.
- V roce 1957 byl odsouzen v kauze katolického aktivisty Zdeňka Ciklera ke 3 letům vězení.
- Svůj trest prožil v jáchymovských dolech, jeho žena Zdena v pracovním táboře v Želiezovcích.
- S manželkou působili v katolických kruzích, byli sledováni StB.
- Pracoval v ČKD, v dělnických profesích i jako řidič měřicího vozu na katedře geofyziky.
- Od r. 1987 byl asistentem biskupa Antonína Lišky, v roce 1989 spoluorganizoval zájezdy do Říma na svatořečení Anežky České.
- Od kardinála Dominika Duky obdržel v roce 2017 papežské vyznamenání Pro Ecclesia et Pontific.
- Pracuje na arcibiskupství v diecézním konzervátorském centru.
- V těchto dnech odchází do důchodu.

Žádní svatoušci – podcast pro děti o svatých bez nudy

V posledních letech si velkou oblibu získaly tzv. podcasty – zvukové pořady, které lze prostřednictvím internetu poslouchat kdykoliv a kdekoliv.

Mezi pestrnou nabídkou podcastů najdeme i pořady s křesťanskou tematikou. Jedním z nich je podcast Žádní svatoušci, určený dětem, kterým poutavou formou vypráví příběhy různých světců. „Při rodinných cestách autem rádi posloucháme vzdělávací pořad o přírodě. Zlákal mě to, abych se do podobného podniku s potomky pustil také,“ vypráví Jan Pilař, zakladatel Žádných svatoušků. „Naše děti dokážou pozorně poslouchat i povídání o velmi složitých tématech, pokud je podáno v příbězích a ideálně i proloženo humorem. Rozhodli jsme se proto zaměřit na příběhy světců.“

Jednotlivé díly trvají přibližně čtvrt hodiny. Kromě příběhů konkrétních

světců se často věnují také obecnějším tématům, jako je svatost, proces blaho/svatořečení, proč chováme v úctě ostatky nebo co jsou to atributy.

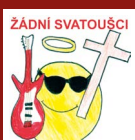
„Když na podcastu pracujeme, snažíme se myslet na naše spřátelené rodiny, které mají také děti na prvním stupni základní školy a snaží se jim všírou předávat. Představujeme si, co by je mohlo zajímat, a jak podat téma, aby děti bavilo. To je jeden ze základních principů, kterých bych se rád držel. Aby děti výchova ke křesťanství bavila a nepřetavila se jim v další nudný školní předmět,“ vysvětluje tvůrce.

Na podcastu je zajímavé i to, že se na něm spolu s tatínkem podí-

lí i desetiletý Matěj a osmiletá Klára. „Spolupráce je někdy náročná, jindy obohacující. Je to takový náš rodinný projekt. Každý do něj vnáší to své. Klárka maluje ilustrace světců, které doplňují jednotlivé epizody. Matěj zase zkouší nějaký vtípek na závěr. Taký mi oba bez obalu řeknou: „tati, už mluvíš moc dlouho!“ A většinou mají pravdu. Pak to musím zestručnit.“

„Já dělám ke každé epizodě obrázek,“ doplňuje ilustrátorka Klárka. „Většinou si najdu už existující obrazy a ty potom předělám do dětské verze a pozměním barvy. Nejvíc se těším, až budeme nahrávat o mojí patronce sv. Kláře.“

Světlo digitálního světa zatím spatřily epizody o sv. Dominiku Savi-ovi, který měl jednoduchý a trefný recept na svatost, patronu cestovatelů sv. Kryštofovi či misionáře z ekvádorských pralesů Marii Troncatti. Tvůrci se snaží reagovat i na aktuální témata, o čemž svědčí díly věnované sv. Zdislavě nebo nově blahořečeným mučedníkům Janu Bulovi a Václavu Drbolovi. Do budoucna se mohou posluchači těšit například na loni svatořečeného teenagera Carla Acutise, Terezii z Lisieux nebo Ježíšovy aposto-ly. V plánu jsou také soutěže o knižní ceny. „Hlavně bych rád, kdyby si z toho děti odnesly, že svatí nejsou nudní,“ přeje si Matěj a jeho otec dodává: „Cest ke svatosti je spousta. Žádní svatoušci některé cestičky ukazují a my doufáme, že posluchače inspi-rují, aby si našli tu svou.“

Podcast lze poslouchat

<https://podcasty.seznam.cz/podcast/zadni-svatousci> nebo v aplikaci Spotify.

Rozcestník najdete zde:

<https://linktr.ee/zadnisvatousci> nebo po naskenování QR kódu.

Nová naděje na uzdravení ran

Společné úsilí o ochranu zranitelných lidí v církvi, podpora obětí zneužívání a rozvoj prevence. Tyto společné hodnoty a cíle vyhlásila Česká biskupská konference a spolek Někdo ti uvěří. Co znamená memorandum o vzájemné spolupráci, vysvětluje výkonná ředitelka Někdo ti uvěří Anna Ptáčková.

■ Co nejdůležitějšího vidíte na memorandum uzavřeném s ČBK? Jaký posun přináší?

Memorandum vnímám jako důležité zejména ve dvou směrech.

Jednak v něm vidím velkou symbolickou hodnotu. Po letech, kdy někteří představení církve k problematice zneužívání v lepším případě mlčeli a v tom horším dělali aktivní kroky, aby případy nebyly řešeny, je přihlášení se k hodnotám, které memorandum deklaruje, novou nadějí na uzdravení těchto ran.

A pak je pro mě osobně důležité, že pojmenovává vzájemné vztahy mezi naším spolkem a Českou biskupskou konferencí. Zůstáváme nezávislými organizacemi – pro nás je zásadní zdůraznění, že informace, které nám svěří naši klienti, nikomu dalšímu nesdělujeme.

Důvěra se buduje na obou stranách postupně, a toto je další krok.

■ Pracujete přímo s oběťmi. Vidíte nějakou klíčovou věc nebo opatření, které by potřebovaly ze strany církve?

Velmi by pomohlo, kdyby oběti „věděly, do čeho jdou“, když oznámí, co se stalo. Jak bude probíhat výsledek? Jak dlouho bude vše trvat? Co mě čeká potom? Když oznámím, co se mi stalo, jak rychle se to dozví pachatel? Bude mě pak moci kontaktovat?

Pokud jsou oběti vystaveny nejistotě během vyšetřování, velmi je to zraňuje. Proto oceňujeme, že Komise pro prevenci a ochranu před zneužíváním ČBK zahájila snahy o sjednocení postupu napříč diecézemi, včetně zřízení jednoho soudu, který bude mít tyto případy na starosti. Do budoucna bychom rádi s Komisí připravili materiál, který obětem pomůže zorientovat se v tom, co je čeká.

Foto: Martina Řehořová, Člověk a víra

A samozřejmě, nejlepší by bylo, kdyby se oběti obětmi nikdy nestaly. Církvi je každý z nás, a tak každý z nás může udělat něco pro to, aby případů zneužívání bylo co nejméně.

K tomu směřují snahy v oblasti prevence, v současné době zejména kurz, který poskytne základní přehled v této problematice. Kurz je dostupný online, zdarma a trvá asi 1,5 hodiny (odkaz na kurz přes QR kód na této stránce – pozn. red.) Opravdu doporučujeme každému, aby kurzem prošel. Můžete tak získat znalosti, které pomohou zabránit zneužití dítěte ve vašem okolí.

■ V souvislosti se zneužíváním často zaznává argument, že je řada z obvinění nepravdivá. Jsou na to statistiky?

Je velký rozdíl mezi falešným obviněním a neprokázaným obviněním. Falešné obvinění je to, které si označovatel úplně vymyslí. Falešných obvinění je velmi málo, asi 4-8 %, vůči

kněžím pak ještě méně, statistiky z USA mluví o 1,5 %.

Neprokázaná obvinění jsou ta, kdy se nepodaří prokázat, že se skutek skutečně stal, zejména s ohledem na nedostatek důkazů. To neznámá, že si oběť vymýšlí.

Jinými slovy, když se vám někdo svěří, že byl zneužitý, máte více než 90% šanci, že mluví pravdu. Je lepší nápad mu věřit a pomoci než nevěřit. Když se oběť setká s reakcí, která její svědectví zesměšní nebo jinak shodí, může se odmlčet na mnoho let a zůstat se svou bolestí sama bez pomoci. Naproti tomu, pokud najde někoho, kdo jí uvěří, je to významný faktor směřující k uzdravení.

■ Další častou námitkou je „proč až teď“, proč oběti přicházejí se svědectvím s velkým časovým odstupem někdy i desítek let. Čím to je?

Zneužití typicky doprovází velký zmatek, nejistota a hanba. Může trvat mnoho let, než oběť dokáže pojmenovat, co se vlastně stalo, a najít sílu se někomu svěřit. Možná se také zkusila někomu svěřit, ale reakce, se kterou se setkala, byla víc zraňující než podpůrná, a tak nepromluvila třeba i další desítky let.

Může se také stát, že oběť zneužití úplně vytěsnila a vzpomínka vystoupí ve chvíli, kdy se ocitne v nějaké specifické situaci nebo když má třeba dítě ve stejném věku, v jakém byla sama zneužita.

Statistiky říkají, že průměrná doba od zneužití, po které člověk promluví o tom, co se stalo, je 8 až 15 let. To také vysvětluje, proč často nelze případ řešit u trestního soudu – promlčecí doby jsou totiž zpravidla kratší.

Myslím, že je úkolem nás všech vytvářet prostředí, ve kterém je možné promluvit. Zneužití se týká i celých společenství, která jsou také zraněna a mlčení jim nepomáhá, spíše právě naopak.

Pavel Schrötter

Alfa na Dobříši

Na jaře odstartoval v Pastoračním centru farnosti Dobříš kurz Alfa, který nabídl prostor k objevování křesťanské víry a hledání odpovědí na zásadní životní otázky.

Závěrečné setkání proběhlo pro šest účastníků trochu netradičně. Povídání o základech křesťanství a smyslu života se tentokrát odehrálo u společného grilování s výhledem na brdskou přírodu a letní hvězdnatou oblohu. Kurz Alfa přinesl účastníkům nejen nové poznatky o Bohu, ale také nová přátelství. Někteří navíc pokračují na cestě ke křtu.

Dvě ženy, které se do Alfy na Dobříši zapojily, se podělily o své zkušenosti:

„Přestože jsem nebyla na každé Alfě, bylo pro mě každé setkání velkým přínosem a přineslo mi nějaký nový pohled. Naplňovalo mě klidem, který jsem dříve zažívala jen zřídka. Díky Alfě jsem si uvědomila, že i když jsem svůj spirituální život považovala za bohatý, stále přede mnou stojí nové obzory.

Velkým překvapením pro mě bylo setkání s lidmi s otevřeným srdcem,

kteří nikoho nesoudí. Změnila se také moje představa o institucionalizované víře. Objevila jsem, že součástí křesťanství je i osobní růst a práce na sobě. Za tuto zkušenost jsem velmi vděčná a ráda bych v objevování pokračovala.“

Dana

„Kurz Alfa pro mě byl krásnou příležitostí začlenit se mezi věřící lidi, kteří mě přijali s otevřenou náručí. Přinesl mi odpovědi na otázky týkající se víry i základů křesťanského života.

Velmi jsem si vážila otevřených rozhovorů, kde bylo možné ptát se na cokoli bez obav z odsouzení. Uvědomila jsem si, jak důležité je mít kolem sebe lidi, kteří nás vedou blíž k Bohu a svým životem ukazují radost z víry.

Odnáším si nejen nové poznání, ale především hlubší vztah k Bohu i k lidem kolem sebe. Jsem vděčná, že jsem mohla být součástí něčeho tak výjimečného, a věřím, že tato zkušenost ponese ovoce i do budoucna.“

Katka,

která se připravuje na křest

Jsou svatými pro dnešní dobu?

Z kázání arcibiskupa Stanislava Přibyla z děkovné mše za blahořečení mučedníků J. Buly a V. Drboly na místě jejich popravy v Jihlavě

Došli spravedlnosti. V našem světě, kdy máme tendenci všechno relativizovat, u všeho si pomyslet nebo dokonce vyslovit zpochybňující výrok: Kdo ví, jak to celé bylo, je beatifikace otců Jana a Václava důležitá nejen pro život církve, ale i pro život celé společnosti.

Žijeme totiž ve světě, kde je možné současně se pohoršovat nad ne-

spravedlností a krutostí 50. let a pak si večer pustit příslušnou epizodu ze seriálu Třicet případů majora Zemana, kde je skutečnost vykreslena způsobem na hony vzdáleným pravdě.

Dokázali rozlišit dobro od zla.

Dnes žijeme v době, kdy je také potřeba rozlišovat. Pokušení kolaborace není vynucováno pod pohrůžkou násilí, ale nejrůznějšími sliby a člověk je obírán o svou svobodu plíživým a nenápadným způsobem. Morální dno stále klesá, v politice i v běžném

životě, a my si zvykáme na stále horší standardy. Podobáme se pověstné žábě ve vodě, která se postupně zahřívá a ona žába stále váhá, zda z vody vyskočit, až se uvaří. Prosme proto naše blahoslavené mučedníky, abychom dokázali rozlišovat a včas říci sami sobě i druhým: Dost! Dál už nejdu. Kéž nám pomohou poznat hranici, kde snaha po klidném životě by už byla kolaborací se zlem.

Pokračování na str. 9

Dokončení ze str. 8

Zachovali si svobodu. U našich blahoslavených mučedníků jejich svoboda souvisela s tím vším, co už jsem zmínil: se schopností postavit se zlu a rozlišit, že jsou ještě vyšší hodnoty než je zachování pohodlí, zdraví a života. V prostředí, kde byla totální absence spravedlnosti, si navíc zachovali svobodu nenechat se zlomit

nenávistí, nepropadnout hořkosti a uchovat si srdce. Nejvyšším projevem jejich svobody byla schopnost odpustit těm, kteří je mučili a usilovali o jejich život. V tom se podobali Kristu, který na kříži řekl: Bože, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.

Jaký je to rozdíl oproti tomu, co jsme nedávno zažívali! Byli jsme nabádáni k nenávisti vůči potomkům těch, kteří nám možná ublížili před

více než osmdesát lety a jejichž děti a vnuci nám podávají ruku ke smíření. Ano, potřebujeme smír, smíření – v rodinách, v obcích, ve farnostech, v církvi, ve společnosti. Ochota odpustit a podat si ruku je nejen zárukou možnosti v budoucnu žít spolu, ale je také jedním z nejvyšších projevů svobody. Příklad blahoslavených Jana Buly a Václava Drboly nám v tom mohou být velkou inspirací.

Odvahu!

Stovky mladých z naší arcidiecéze a tisíce celkem se chystají na Celostátní setkání mládeže. To se letos odehraje od 11. do 16. srpna v Ostravě. Určené je mladým od 14 do 26 let.

„Těším se na sobotní vigilií, ta má vždy krásnou atmosféru. Jsem z malé farnosti. A mám ráda, když můžu zažít, že nejsem sama,“ říká Julie Adltová, která teď spolu s přípravným týmem a spoustou dobrovolníků pracuje na tom, aby na CSM všechno klapalo.

Mottem Celostátního setkání je verš z Janova evangelia: „Odvahu! Já jsem přemohl svět.“ (srov. Jan 16,33) Patrony

budou svatý Pier Giorgio Frassati a královna Ester. Každý den bude tematicky jinak zaměřený. „Chceme účastníky vybídnout, aby měli odvahu k nějaké aktivitě, vykročit ze své komfortní zóny a setkat se s druhými a s Ježíšem,“ vysvětluje ředitel sekce pro mládež České biskupské konference P. Roman Kubín. Kompletní program a všechny důležité informace budou mít účastníci v mobilní aplikaci, přes kterou se také budou přihlašovat na odpolední přednášky a workshopy. Těch bude okolo stovky.

V pátek mladí z naší arcidiecéze zamíří spolu s arcibiskupem Stanislavem a biskupem Zdenkem do kostela svatého Ducha v Ostravě-Zábřehu, kde budou mít vlastní program. „Hlavní myšlenkou pátečního odpoledne je, aby se mezi sebou potkali účastníci ze stejné diecéze. Podobná možnost byla už na některých předchozích setkáních a setkala se s dobrým ohlasem. Konkrétní program záleží na dohodě dané diecéze přímo s farností. Někteří to pojali i jako evangelizaci,“ vysvětluje P. Roman Kubín.

A v sobotu 15. srpna bude tradiční Den pro rodiny. Do odpoledne prožijí mladí s rodiči i dětmi společnou mši svatou a odpoledne budou připravené přednášky, workshopy a různá stanoviště pro rodiny. Pro někoho může být zajímavá možnost nahlédnout do zákulisí TV Noe a studia Telepáce, které není běžně přístupné. Na Masarykově náměstí se představí různé charitativní a dobrovolnické organizace. Program vyvrcholí chválami s kapelou Gedeon a závěrečným požehnáním.

CSM probíhá v duchu světových dnů mládeže a v České republice se koná přibližně jednou za 5 let. Připravuje ho Sekce pro mládež České biskupské konference a Asociace křesťanských sdružení mládeže, z. s. ve spolupráci s diecézními centry pro mládež jednotlivých diecézí. „Celostátní setkání je skvělá příležitost poznat další mladé lidi a víc se zapojit do společenství v naší arcidiecézi,“ dodává Julie Adltová.

Pavel Schrötter

CSM OSTRAVA 2026 SOBOTA 15. 8. 2026

DEN PRO RODINY

9.00 | společný program
11.30 | mše svatá
14.00 | RODINNÁ ZÓNA PLNÁ ZÁBAVY
obří hry, hlavolamy, skákací hrad a další

15.00 | OVEČKY NA CESTÁCH
z pořadu TV Noe

16.00 | GEDEON WORSHIP
chvály pro rodiny s dětmi

Podrobný program najdete:
www.celostatnisetkanimladeze.cz

Pořádá Sekce pro mládež ČBK, AKSM z. s. a Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOC

DIECÉZE

cirkev.cz
sekce pro mládež
České biskupské konference

Centrum pro rodinu
a sociální péči

Lidice jsou místem bolesti i naděje

Lidice nejsou jen místem tragédie, ale také místem naděje. Staroboleslavský kanovník a unhošťský farář P. Gabriel Mulamuháč v rozhovoru připomíná svědectví lidického faráře P. Josefa Štemberky, sílu víry tváří v tvář utrpení i skutečnost, že zlo nikdy nemá poslední slovo.

Foto: Anička Guthrie, Člověk a víra

■ Každý rok si připomínáme kolem 10. června lidickou tragédií. Co by podle vás nemělo při této vzpomínce zapadnout?

Především bychom měli připomínat svědectví lidí, kteří v době nacistické okupace zůstali věrní Bohu, své víře i vlasti. Duchovní, řeholníci i laici tehdy prokázali mimořádnou odvahu. Jejich životy ukazují, že skutečná láska se projevuje nejen ve vztahu k Bohu, ale také k bližním a vlastnímu národu.

Křesťanská tradice chápe mučednictví jako zvláštní Boží dar. Není to jen čin lidské statečnosti, ale nejvyšší zkouška lásky, při níž se člověk sjednocuje s Kristovým utrpením a vydává svědectví pravdě až do krajnosti.

■ Týká se toto svědectví také lidického faráře P. Josefa Štemberky?

Bezpochyby. Jeho osud je spojen s osudem všech lidických obětí. Tragédie z noci z 9. na 10. června 1942 ukazuje, kam až může dojít lidská nenávist, ale zároveň i sílu věrnosti a lásky.

Když stojíme u hrobu lidických mužů, nesmíme zapomínat ani na další oběti této tragédie.

■ Myslíte ženy a děti?

Ano. Ženy byly odvezeny do koncentračních táborů a dlouho žily v naději,

že se znovu setkají se svými blízkými. Po válce se vracely na místo, kde už nestála vesnice, kostel ani hřbitov.

Ještě bolestnější byl osud dětí. Mnohé se už nikdy nevrátily. Přesto řada lidických žen dokázala navzdory této bolesti pokračovat v životě, založit nové rodiny a znovu se stát matkami. To považuji za mimořádně silné svědectví.

■ Jak se na takové utrpení dívá křesťanská víra?

Řekl bych, že jde o určitou formu nekrvavého mučednictví. Svatý Jan Pavel II. mluvil o mučednictví jako o zvláštní zkoušce působení Ducha pravdy v lidském srdci. Právě v Lidicích vidíme, jak se i v nejtěžších chvílích může projevit síla víry, naděje a lásky.

Proto je mi blízký obraz lidické Madony, inspirovaný Palladiem země české. Maria zde nedrží v náručí Ježíška, ale symbolicky lidické oběti. Je znamením mateřské ochrany a naděje, že ani smrt nemá poslední slovo.

■ Lidice jsou zároveň místem, kde je silně přítomen symbol kříže.

Ano. Nad hrobem lidických mužů vztyčili po válce vojáci jednoduchý dřevěný kříž s trnovou korunou z ostatného drátu. Připomíná, že Boží láska je silnější než nenávist.

Kardinál Joachim Meisner při připomínce 70. výročí smrti sv. Edith Steinové řekl: „Nezbavujme kříž jeho významu. Je pravdou Boží lásky. Kříž je spása. Nechme se křížem požehnat. To znamená, budme požehnaní křížem, abychom se sami stali požehnaním pro druhé.“

Právě v Lidicích si člověk uvědomuje, že kříž není jen znamením utrpení, ale také vítězství. Nacisté chtěli Lidice vymazat z mapy i z lidské paměti. Přesto se jejich plán nezdařil a na oběť jejich obyvatel se dodnes nezapomíná.

■ Jaké místo v tomto příběhu zaujímá P. Josef Štemberka?

V Lidicích působil třiatřicet let. Nebyl známý jako velký teolog či akademik, měl však velké srdce. Byl věrný svému poslání i svým farníkům.

Když přišla heydrichiáda, mohl odejít. Přesto zůstal. Silně na mě působí vzpomínka jeho hospodyně, podle níž si při zatčení oblékl nový bílý oblek, který dosud nenosil. Jako by se připravoval na setkání s Bohem a oblékal si oděv svědka pravdy a lásky.

■ Proč bychom podle vás měli Lidice navštěvovat i dnes?

Protože nejsou jen místem tragédie, ale také místem naděje. Když člověk prochází pietním územím, uvědomí si, že příběhy evangelia nejsou vzdálenou minulostí. Při zastavení křížové cesty, kdy jeruzalémské ženy oplakávají Ježíše, si lze živě představit bolest lidických matek, které přišly o své děti.

Přesto zde člověk necítí pouze smutek. Je zde přítomná i naděje, kterou dává Bůh. A právě proto má smysl do Lidic přicházet – připomínat si cenu věrnosti, sílu lásky a skutečnost, že ani to největší zlo nemůže zvítězit nad Božím požehnáním.

Běla Svobodová

Válka, mor a každodennost barokní Prahy

Arnošt Vojtěch z Harrachu bývá v učebnicích představován především jako arcibiskup, kardinál a významný představitel pobělohorské církve. Přinášíme pokračování jeho životního příběhu.

Arcibiskup v době válek a krizí

Harrach se stal pražským arcibiskupem v době, kdy České království procházelo jedním z nejtěžších období svých dějin. Třicetiletá válka přinášela vojenské vpády, hlad, epidemie i hospodářský rozvrat. Situaci navíc zhoršila takzvaná kaláda roku 1623, tedy prudké znehodnocení měny, které obohatilo jen úzkou skupinu šlechty a finančníků.

Harrach tento postup kritizoval a ve svém deníku se k němu opakovaně vracel. Především se však snažil být své diecézi oporou a v době nejistoty zachovat běžný život i náboženské a společenské tradice.

Valdštejn, politika a moc

Harrach nebyl od velké politiky nikdy daleko. Jeho sestra Isabela Kateřina byla druhou manželkou Albrechta z Valdštejna, další sestra Maxmiliána se provdala za Adama Erdmana Trčku z Lípy. Díky těmto vazbám měl přístup k informacím z nejvyšších politických kruhů.

Nebál se ani kritiky mocných. Napjaté vztahy měl například s nejvyšším purkrabím Bernardem Ignácem z Martinic, který se pokoušel prosadit svého syna Bennona na pražský arcibiskupský stolec v době, kdy Harrach vážně onemocněl.

Švédové před Prahou

Válečné události zasáhly přímo i samotného arcibiskupa. Když roku 1631 obsadila Prahu saská vojska, zmizelo Palladium země české – jeden z nejvýznamnějších mariánských symbolů země. Harrach se významně podílel na jeho vykoupení, které si vyžádalo astronomickou částku sto tisíc zlatých.

Ještě dramatičtější byly události roku 1648, kdy Prahu obléhali Švédové. Harrach se tehdy dostal do zajetí a za své propuštění musel zaplatit vysoké výkupné. Obrana města se stala jednou z nejslavnějších epizod českých dějin 17. století. Na její památku byl roku 1652 na Staroměstském náměstí vztyčen Mariánský sloup, který Harrach slavnostně posvětil.

Korunovace a slavnosti

Harrach během svého dlouhého episkopátu korunoval tři české krále a dvě královny. Mezi nejvýznamnější patřily korunovace Ferdinanda IV. roku 1646 a Leopolda I. roku 1656.

O korunovačních oslavách píše humorně ve svém deníku – líčí zde

korunovační oslavy, při nichž se jeden Kolovrat a jeden Berka po množství přípitků tak srdečně objímali, až si navzájem rozbili nosy.

Deník plný lidských příběhů

Se smyslem pro humor popisuje také příhodu ze studií svého synovce Valdštejna v Římě. Mladík si pořídil opičku, která však byla smutná. Když zjistil, že jí chybí pejsek, s nímž si dříve hrála, koupil i jeho. Takové drobné epizody otevírají svět, který bývá často líčen jen skrze bitvy a politická rozhodnutí.

Případy téměř detektivní

Harrach se nevyhýbal ani složitým kauzám. Velkou pozornost věnoval případu Karla Adama z Mansfeldu, majitele šluknovského panství, který byl podezírán z týrání své mladé manželky. Arcibiskup nařídil vyšetřování, ale Mansfeld uprchl do zahraničí a spravedlnosti unikl.

Pozoruhodný je i případ z roku 1644, kdy byli studenti jezuitských škol přistiženi při pokusech vyvolávat nadpřirozené síly, aby jim pomohly u zkoušek. Zatímco jiní by volali po přísných trestech, Harrach celou věc označil za nerozvážnou klukovinu. Studenti byli propuštěni a jejich potrestání přenechal rodičům.

Muž, který neztratil lidskou tvář

Při pohledu na Harrachův život je snadné vidět především kardinála, arcibiskupa a politika. Jeho deník ale ukazuje člověka, který dokázal i uprostřed válek, epidemií a sporů sledovat obyčejný život kolem sebe. Zajímal se o lidské osudy, měl smysl pro humor a neztrácel nadhled ani v těžkých dobách.

Richard Jozíf

Modlitba za svět: Itálie

Kostel Krista Spasitele na Barrandově se v pondělí 1. června stal dějištěm mimořádného setkání, které spojilo duchovní rozměr, poznávání světa i mezinárodní diplomacii.

Právě zde totiž odstartovala nová etapa projektu Modlitba za bezpečný svět, který po více než šesti letech našel svůj nový domov v Praze 5. První zemí, za kterou se účastníci modlili a kterou společně poznávali, byla Itálie. Večera se navíc osobně zúčastnil italský velvyslanec v České republice Alessandro Gaudiano. Projekt *Modlitba za bezpečný svět* vznikl na přelomu let 2019 a 2020 v pražském Bubenči, kde sídlí většina zahraničních ambasad. Jeho iniciátorem je kněz, právník, vysokoškolský pedagog a publicista Miloš Szabo. Každý měsíc je věnován jedné zemi nebo území, za které se účastníci modlí a zároveň se seznamují s jeho historií, kulturou, náboženstvím i současnými problémy. Za dobu své existence projekt představil již 78 zemí a získal si podporu diplomatů, církevních představitelů i mnoha lidí, kterým není lhostejný osud světa.

Po několika letech v Bubenči a následně na Svaté Hoře u Příbrami se projekt od června 2026 přesunul právě do kostela Krista Spasitele na Barrandově, kam jej Miloš Szabo přenesl po svém květnovém nástupu do míst-

ní farnosti. Nové působiště tak navázalo na tradici, která spojuje modlitbu za mír s poznáváním jednotlivých zemí a kultur. Symbolicky v kostele, který nese titul Spasitele celého světa a všech národů.

První barrandovský večer byl věnován Itálii. Tento stát je nejen jednou z nejvýznamnějších evropských zemí, ale také domovem národa, který si ve 20. století prošel tragédiemi obou světových válek a v novější době

také bolestnými zkušenostmi s terorismem a organizovaným zločinem. Účastníci se během večera dozvěděli řadu zajímavostí o italských dějinách, kultuře, náboženském životě i současném dění. Součástí programu byla tradičně také prezentace fotografií a tři krátkých videí.

Výjimečným hostem se stal italský velvyslanec Alessandro Gaudiano, který v České republice působí teprve od února letošního roku. Přestože měl v den konání velmi nabitý pracovní program, rozhodl se na Barrandov osobně přijet a podpořit tuto iniciativu. Ve svém vystoupení ocenil zejména myšlenku modlitby za jiné národy a připomněl, že touha po míru, spravedlnosti a vzájemném porozumění spojuje lidi bez ohledu na jejich náboženské či kulturní zázemí.

Velvyslanec zároveň připomněl, že Itálie si právě následující den připomínala osmdesáté výročí vzniku Italské republiky. Hovořil také o hodnotách, na nichž stojí současná Evropa, a o významu solidarity mezi národy v době, kdy svět stále čelí válečným konfliktům a mezinárodnímu napětí.

Od Itálie ke Curaçau

Na závěr programu poděkoval všem přítomným za modlitby věnované Itálii a pozdravil účastníky ve své rodné italštině. Jeho osobní účast byla nejen výrazem podpory projektu, ale také symbolem přátelských vztahů mezi Českou republikou a Itálií. Večer byl zakončen poslechnutím národní hymny Itálie a pozvánkou na další večer 6. července, na kterém bude představen karibský ostrov Curaçao. Letní měsíce jsou totiž věnovány územím, které nedisponují plnou nezávislostí, ale buď o ni teprve usilují, anebo ji již částečně obdrželi, i když jsou formálně součástí jiného státu. Jedním z nich je i Curaçao, autonomní země Nizozemského království. Přestože je s Nizozemskem politicky spojeno, od evropské části království jej dělí téměř 8 000 kilometrů.

Barrandovský kostel Krista Spasitele se tak na několik let stane místem setkání lidí různých generací, zájmů i životních zkušeností. Tato společensko-duchovní aktivita totiž ukazuje, že i v době plné nejistot lze hledat cesty k porozumění, dialogu a vzájemné úctě. Právě v časech válek a mezinárodního napětí je totiž důležité nezapomínat na to, co lidi spojuje.

Miloš Szabo

Připomínají nám, co je v životě důležité

Arcidiecézní
charita Praha

Domov svaté Rodiny letos slaví 35. výročí svého založení. Jeho vedoucí TÁŇA WIELUCHOVÁ mluví o tom, co znamená vytvořit skutečný domov pro lidi s mentálním a kombinovaným postižením, i o tom, co nás mohou tito lidé naučit.

■ Jak vypadá obyčejný den v Domově sv. Rodiny?

V mnohém podobně jako v každé jiné domácnosti. Každý má své denní rituály, své povinnosti i zájmy. Po ranní hygieně a snídani následuje práce v tvořivých dílnách, cvičení, procházky nebo běžné pochůzky. Někdo si jde nakoupit, někdo navštíví lékaře. Ti, kteří se mohou uplatnit, odcházejí do zaměstnání.

■ Co klientům přináší největší radost?

Nejčastěji úplné drobnosti, které my snadno přehlédneme: návštěva rodiny a přátel, společné zpívání, tvoření a čas strávený s lidmi, které mají rádi. Důležitý je pro ně i pocit, že mohou být užiteční a podílet se na běžném chodu domácnosti.

■ Žijí více přítomným okamžikem?

Do určité míry ano. Dokážou prožívat radost z přítomnosti intenzivněji než my. Na druhou stranu to neznamená, že by neuměli snít nebo se těšit na budoucnost. Stejně jako každý z nás mají svá přání, plány a očekávání. Těší se na výlety, dovolené nebo různé akce.

■ Co vás osobně lidé s mentálním postižením naučili?

Především pokoře. Naučili mě vážit si věcí, které často považujeme za samozřejmé. Připomínají mi, že radost může přinášet i úplně obyčejný den, milé slovo nebo setkání s blízkým člověkem. Také mě naučili větší trpělivosti, upřímnosti a schopnosti radovat se z maličkostí. V mnoha ohledech jsou inspirací.

■ Umístění člověka s postižením k vám do Domova neznamená přetrhání vazeb s jeho rodinou. Jak to funguje v praxi?

Domov sv. Rodiny je rozdělen do jednotlivých bytů, v každém žije nejvýše 8 osob. Na snímku Táňa Wieluchová s klienty Domova

Rodiny vnímáme jako partnery. Spoluje nás společný cíl, aby mohli i lidé s postižením prožít spokojený život. Rodiny svého blízkého navštěvují, a pokud to situace a zdravotní stav dovolí, berou si ho na víkendy a dovolené. Někdy jde spolupráce daleko za běžný rámec. Vašek a Honza bydleli spolu na pokoji skoro třicet let, byli jako bratři. Když Honzovi zemřeli rodiče, jeho opatrovníci se stala Vaškova maminka Jitka. Jsou teď součástí jedné rodiny.

■ Paní Jitka o Domovu sv. Rodiny říká, že je darem z nebes. Kdy to cítíte nejsilněji?

Když přichází nejtěžší okamžiky. Vzpomínám, jak jsme se loučili s Jarmilkou, která tu žila mnoho let. Její mamince jsme nabídli, aby poslední dny života své dcery strávila přímo u nás. Přinesla fotoalba a u Jarmilčiny postele nám dlouhé hodiny vyprávěla o jejím dětství. Je vzácné, když může člověk odejít z tohoto světa doma, obklopen blízkými, jejich láskou a péčí. To je dar, který jsme mohli

Jarmilce a její mamince dát. Jarmilčina maminka zůstává součástí naší rodiny dodnes.

■ Domov sousedí s kostelem sv. Fabiána a Šebestiána. Co vám blízkost farnosti přináší?

Skrze farnost jsme propojeni s místní komunitou. Těší nás, že tu máme dveře otevřené. Klienti se mohou účastnit bohoslužeb, setkávat s knězem, modlit se, zpívat nebo si jen popovídat. Letos v září oslavíme 35. výročí Domova mší svatou v libockém kostele a zahradní slavností v přilehlém farním centru.

■ Co byste si přála, aby si čtenář z tohoto rozhovoru odnesl?

Že lidé s mentálním postižením jsou především lidé. Mají své sny, přání, radosti i starosti stejně jako každý z nás. A že Domov sv. Rodiny není jen profesionální sociální služba. Je to především domov a rodina, kde panuje úcta a respekt jeden k druhému a kde má každý člověk svou hodnotu a své místo.

Jarmila Lomozová

Letní tábory pro mladé křesťany

„Taxiway je úžasná akce, která mi zásadně proměnila život. Díky ní jsem zjistila, že v naší diecézi je spousta skvělých lidí, s nimiž je zábava, a poznala jsem, že víra se dá žít živým a radostným způsobem,“ říká šestnáctiletá Amálka.

Podobně vzpomíná i osmnáctiletý Vojtěch: „Nikdy jsem nezažil podobnou akci, nikoho tu nemám, jak to všechno zvládnou? A co můj vztah s Bohem? Všechny ty myšlenky mě tížily a upřímně jsem se trochu bál. Ale jak jsme vylezli na Horu Matky Boží, připadal jsem si jako v jiném světě. Neskutečným Božím vedením jsem poznal spoustu skvělých lidí. Prožil nespočet nezapomenutelných aktivit, u kterých jsem si odpočinul, smál jsem se i přemýšlel. Brečel jsem štěstím na modlitbách – pochopil jsem, že Bůh je tu se mnou.“

Právě takové zkušenosti si odvázejí účastníci letních campů, které každoročně pořádá Arcidiecézní centrum mládeže Praha. Také letos zve mladé na Horu Matky Boží v Králíkách, kde se během prázdnin uskuteční hned tři navazující campy pro různé věkové skupiny.

Typický den na těchto táborech začíná budičkem a snídaní. Po ní následuje ranní modlitba, krátká aktivita a půlhodinová přednáška. Zbytek dopoledne tráví účastníci v diskuzních skupinkách. Odpolední program je různorodý – někdy se jde na výlet po okolí, jeden den je celocampová

hra, a zbytek dní je k dispozici nabídka různých workshopů. Po večeri je modlitba v kostele formou chval s různými interaktivními prvky. Celý den je zakončený večerníčkem.

Jetway camp: první kroky na cestě víry

Pro mladší účastníky ve věku 11 až 15 let je připraven Jetway camp, kte-

rý navazuje na úspěšný pilotní ročník z minulého roku. Uskuteční se od 19. do 24. července 2026.

Smyslem campu je nabídnout mladým prostor pro setkání s Bohem a povzbudit je na jejich cestě víry. „Na Jetway campu budeme poznávat postavy z evangelia, zatímco na Taxiway campu se chceme inspirovat svatým Carlem Acutisem, který je mladým lidem velmi blízký.“ vysvětluje P. Vojtěch Smolka z Arcidiecézního centra mládeže Praha.

Taxiway camp: příprava ke vzletu

Ve dnech 26. až 31. července 2026 se uskuteční Taxiway camp určený mladým od 14 do 17 let.

Název Taxiway označuje příjezdovou cestu k ranveji. Než letadlo vzletne, musí se na start připravit. Podobně i člověk potřebuje čas a prostor, aby objevil svůj osobní vztah s Bohem a rozhodl se pro život z víry.

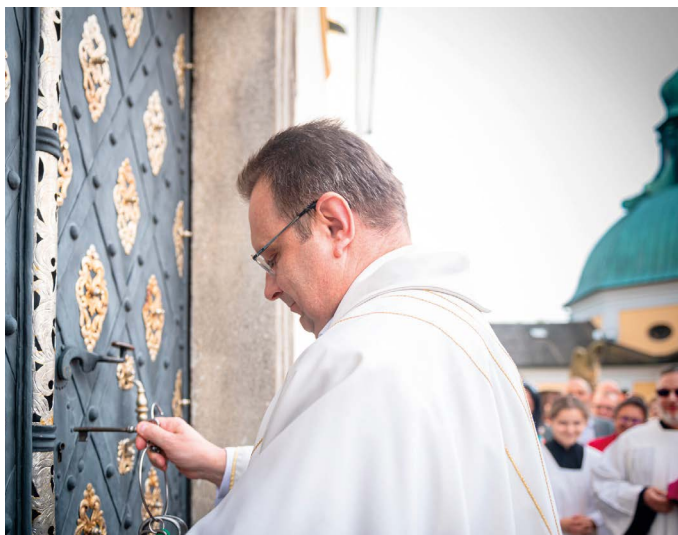
Runway camp: vzlétnout k novým horizontům

Na mládež ve věku 16 až 23 let pak čeká Runway camp, který proběhne od 2. do 8. srpna 2026.

Ten je určen mladým křesťanům, kteří chtějí jít dál na cestě s Bohem. Název Runway vychází z runwayové dráhy, ze které letadla vzletají na své cesty. „Chceme se společně odlepit ze země a vzlétnout na cestu k Bohu. Ta může být často náročná, ale cíl stojí za to!“ říkají organizátoři.

Všechny tři campy se konají v jedinečném prostředí poutního areálu na Hoře Matky Boží v Králíkách a nabízejí spojení modlitby, přátelství, zábavy i osobního růstu.

Přihlášky a další informace jsou k dispozici na stránkách ADCM.cz a Runwaycamp.cz

V neděli 31. května 2026 byl oficiálně uveden do úřadu nový duchovní správce poutního místa Svatá Hora. Stal se jím P. Vít Uher, kanovník Kolegiální kapituly sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi.

Foto: Lucie Horníková, Člověk a víra

Noc kostelů proběhla i ve svatovítské katedrále.

Foto: Lucie Horníková, Člověk a víra

Jubilejního dvacátého výročí zahradních slavností u kostela Panny Marie Královny míru na Lhotce se zúčastnil i P. Michael Špilar. Na snímku s Pavlínou Bílkovou.

Foto: Jakub Šerých, Člověk a víra

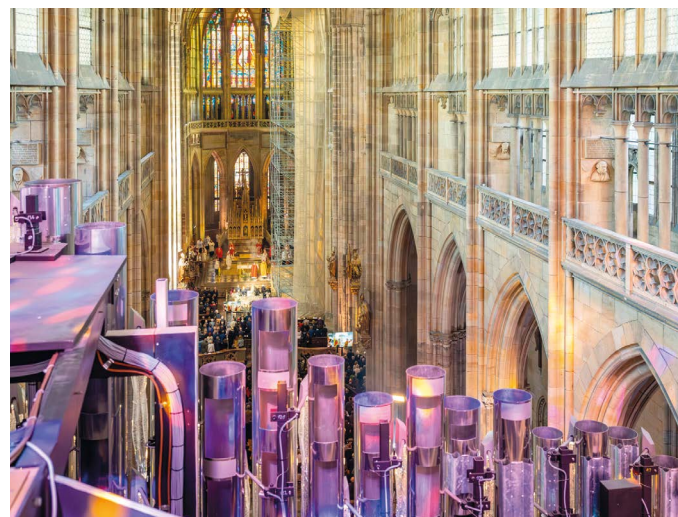
Výročí posvěcení kostela Nanebevzetí Panny Marie v Kladně.

Foto: Petr Synek, Člověk a víra

První svaté přijímání ve farnosti sv. Tomáše.

Foto: Jiří Štáštka, Člověk a víra

Ve svatovítské katedrále byly 15. června slavnostně požehnány nové varhany.

Foto: Martina Řehořová, Člověk a víra

Z diáře
ARCIBISKUPA PŘIBYLA

4.–7. 7. Velehrad / plenární zasedání ČBK
5. 7. / 10.30 Velehrad / Národní cyrilometodějská pouť / mše sv.,
12. 7. / 11.00 Hrádek u Vlašimi / poutní mše sv.
25. 7. / 14.00 Nové Město nad Metují / mše sv. na zahájení Akademických týdnů
26. 7. / 10.00 Hostivice / poutní mše sv. a žehnání zvonů
9. 8. / 9.00 bazilika Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi / Malá Mariánská pouť – mše sv.
11. – 16. 8. Ostrava / Celostátní setkání mládeže 2026
16. 8. / 9.30 kostel Panny Marie na Chlumku v Luži / poutní mše sv.
30. 8. / 10.00 Blatnice pod Svatým Antonínkem / Dožínková pouť

Z diáře
BISKUPA WASSERBAUERA

2. 7. / 8.00 Poslanecká sněmovna PČR / mše sv.
4. 7. / 14.00 Hradisko / poutní mše sv.
4.–7. 7. Velehrad / plenární zasedání ČBK
26.–31. 7. Taxiway camp
1. 8. Krivá (Slovensko) / poutní mše sv.
6. 8. / 7.00 katedrála sv. Víta / mše sv.
8. 8. Horní Polubný, Desná / mše sv.
9. 8. / 10.00 Lipnice nad Sázavou / poutní mše sv.
11. – 16. 8. Ostrava / Celostátní setkání mládeže 2026
20. 8. / 7.00 katedrála sv. Víta / mše sv.
23. 8. / 10.00 Praha-Kyje / poutní mše sv.
27. 8. / 7.00 katedrála sv. Víta / mše sv.
29. 8. / 13.30 Karlštejn u Svatky / mše sv.

SPOLEČNÁ PŘÍPRAVA NA ŽIVOT V MANŽELSTVÍ

podzimní běh
6. 10. – 8. 12. 2026

Setkání probíhají v úterý večer od 19:00 do 21:00
v sále Pastoračního střediska, Koleční 4, Praha 6.

Informace a přihlášky na: <https://temp.apha.cz/novinky/>

Témata večerů

- Boží plán pro manželství
- Partnerský vztah
- Rodiče, přátelé a my
- Komunikace a řešení konfliktů
- Manželská láska a sexualita, odpovědné rodičovství
- Společné hospodaření manželů
- Jak prožívat v manželství vztah k Bohu
- Obsah manželského slibu, průběh svatebního obřadu

Arcibiskupství pražské
Pastorační středisko – Centrum pro rodinu
Thákurova 676/3, 160 00 Praha 6
tel. 220 181 777

Pastorační středisko Arcibiskupství pražského pořádá kurz základů víry a pastore

Kurz Svatý Pavel

„Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš dělat.“ Sk 9,6

Kurz základů víry, modlitby a společenství.
Určený všem k prohloubení znalostí a dovedností.

škola modlitby / práce a vztahy v církvi / farnost

5 sobotních setkání

3. 10. 2026 / 28. 11. 2026 / 23. 1. 2027 / 20. 3. 2027 / 22. 5. 2027

Přihlášky zde:

Cena kurzu: 1 000 Kč (lze požádat o snížení)
Více informací: pastorace.apha.cz

Arcibiskupství pražské – Pastorační středisko
Thákurova 676/3, 160 00 Praha 6 / tel. 220 181 777

METROPOLITNÍ KAPITULA U SV. VÍTA V PRAZE

- **5. července od 8.30 a 10.00** Slavnost sv. Cyrila a Metoděje – mše sv.
- **22. července od 7.00** Svátek sv. Máří Magdalény – mše sv. z cyklu Putování po katedrále v boční kapli.
- **4. srpna od 7.00** Výročí úmrtí kardinala Tomáška – mše sv. u jeho hrobu (Putování po katedrále).
- **15. srpna od 7.00** Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – mše sv. v boční kapli (Putování po katedrále).
- **29. srpna od 7.00** Svátek Stěti sv. Jana Křtitele – mše sv. v boční kapli (Putování po katedrále).
- **31. srpna od 7.00** Svátek sv. Josefa z Arimatie – mše sv. v boční kapli (Putování po katedrále).

www.kapitula.cz,

—— www.katedralasvatehovita.cz

PASTORAČNÍ STŘEDISKO – CENTRUM PRO RODINU

- **Kurz sv. Pavla** „Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš dělat.“ Sk 9,6. Kurz zaměřený na základy víry, modlitby a společenství. Je určen všem, kdo chtějí prohloubit své znalosti víry a rozvíjet praktické dovednosti pro život ve farnosti a církvi (škola modlitby, práce a vztahy v církvi, farnost). Přihlášky: cpr@apha.cz (Pastorační středisko, Koleční 4, Praha 6 – Dejvice; od 3. října).
- **Devatero pro rodiče** Zážitkově-vzdělávací kurz zaměřený na výchovu dětí předškolního věku a principy efektivního rodičovství. Více informací a přihlášky na webu Pastoračního střediska (říjen–prosinec; vždy v pondělí nebo v úterý od 18.15 do 20.15).
- **Příprava na manželství – podzimní běh** Informace a přihlášky na webu (úterky od 6. října do 8. prosince, vždy od 19.00 do 21.00).

■ **Sobota pro ženy** Setkání s rodinnou psychoterapeutkou Hanou Imlaufovou na téma „Vztahy, které kvetou“. Společně se zamyslíme nad tím, co pomáhá vztahům růst a rozkvétat. Více informací na webu (10. října od 9.00 do 16.00).

■ **Teologie manželství a rodiny** Zveme manželské páry, které se chtějí zapojit do pastorace snoubenců a manželských párů, k účasti v dalším běhu kurzu v akademickém roce 2026/2027. Více informací na webu.

■ **Svatbou to začíná** Program pro mladé manželské páry určený pro první roky společného života. Více informací: www.svatboutozacina.cz.
—— <https://pastorace.apha.cz>

ARCIDIECÉZNÍ CENTRUM PRO MLÁDEŽ

Termíny akcí, víkendů a setkání ve školním roce 2026/2027 jsou zveřejněny na úvodní stránce webu ADCM.

- **26.–31. července** Taxiway camp, tábor pro mladé ve věku 14–17 let na Hoře Matky Boží v Králíkách.
- **19.–24. července** Jetway camp, tábor pro mladé ve věku 11–15 let na Hoře Matky Boží v Králíkách.
- **11.–16. srpna** Celostátní setkání mládeže v Ostravě (14–26 let), www.celostatnisetkanimladeze.cz.
—— www.adcm.cz

VYŠEHRADSKÁ KAPITULA

- **12. července a 9. srpna od 17.00** Varhanní koncert v bazilice. Účinkuje Filip Štoviček. Vstupné: 250 Kč. Více informací na webu kapituly nebo na e-mailu info@kkvys.cz.
—— www.kkvys.cz

KC PRAHA-BARRANDOV

- **4. července – 28. srpna** Charitativní prodejní výstava Diany Horakové: Křížkovou výšivkou blíže k Bohu. Obrazy zachycují jednotlivá období života Ježíše Krista. Vernisáž se uskuteční 19. července od 12.00 (sál KC).
- **Modlitba za bezpečný svět** (mše sv. a přednáška)
- **6. července od 18.00** Curaçao
- **3. srpna od 18.00** Jersey
- **31. srpna od 18.00** Izrael
—— www.centrumbarrandov.cz

ŘKF PRAHA-STODŮLKY

- **27.–30. července od 17.15 do 19.30** Příměstské exercicie aneb letní podvečery ve stínu kostela sv. Jakuba. Adorace, možnost zpovědi, mše sv. (18.00). Od 18.30 přednáška a diskuse na farní zahradě. Večer zakončí společná modlitba. Přednáší P. Vojtěch Marek Malina OSB. Je možné přijít jen na jeden večer nebo opakovaně, na celý program nebo jen na některou jeho část. Není nutné se předem hlásit.
—— www.farnoststodulky.cz

KC A ŘKF PRAHA HOSTIVAŘ

- **29. srpna od 19.00** Dvořákův festival: varhanní zastavení v podání Jiřího Vanička a Drahoslava Grice v kostele.
- **26. července a 30. srpna od 16.00 do 18.00** Noc světél v záběhlickém kostele.
- **6. září od 13.00 do 19.00** Záběhlický komunitní den – divadelní představení, hudební vystoupení, kavárna a další program (záběhlický kostel).
—— www.farnosthostivar.cz

ŘKF MATKY BOŽÍ PŘED TÝNEM

- **1., 8., 15., 22. a 29. července a dále 12., 15., 19., a 26. srpna vždy od 15.00** Letní komentované prohlídky Týnského chrámu. Vstup zdarma. Informace ne tel.: 602 457 200 (Štěpán Filipec).
—— www.tyn.cz

ŘKF SV. TOMÁŠE PRAHA-MALÁ STRANA

- **22. července a 22. srpna od 18.00** Mše sv. s pobožností ke sv. Řitě a požehnáním růží (kostel sv. Tomáše).
- **28. srpna od 18.00** Mše sv. – slavnost sv. Augustina, patrona augustiniánů.
—— www.farnostsvatehotomase.cz

ŘKF PRAHA-KUNRATICE

- **25.–27. září** Kurz Filip. Víkendový program pro věřící i hledající. Jeho smyslem je otevřít prostor, kde se člověk může znovu setkat s Boží láskou, nechat se povzbudit a udělat další krok ve vztahu s Kristem. Více informací a přihlášky na webu farnosti.
—— <https://www.farnostkunratice.cz>

DUCHOVNÍ SPRÁVA U SV. IGNÁCE V PRAZE

- **30. července od 19.00** Koncert Pocta svatému Ignáci. Zazní skladby pro barokní positiv a varhany. Účinkují: Edita Adlerová – mezzosoprán, Martin Maxmilian Kaiser – varhany. Minimální vstupné: 100 Kč.
—— www.kostelignac.cz

ŘKF DOBRŠÍŠ

■ **19. července v 10.00** Mše sv. novokněze Vojtěcha Poppra.

■ **1. srpna** Pouť ke kapličky sv. Jáchyma a Anny na Bzdince. Sraz **v 9.00** u radnice, **v 10.00** mše sv. Odvoz pro hůře pohyblivé je možné zajistit na e-mailu: pcstomas@volny.cz.

— <https://www.farnostdobris.cz>

KOMUNITA CHEMIN NEUF

■ **1.–7. července** EXODUS! TEEN CAMP pro mladé 14–19 let.

■ **1.–7. července** JERICOHO – duchovní obnova pro mládež 18–30 let.

■ **12.–19. července** Ignaciánská duchovní cvičení v tichu.

■ **26. července – 1. srpna** Letní setkání Kána pro páry, také s dětmi, na Velehradě.

— www.chemin-neuf.cz

KLÁŠTER DRASTY

■ **4.–9. srpna** Pobyt v tichu s Bohem.

■ **13.–16. srpna** Hudba jako cesta k tichu (ve spolupráci se spolkem Potichouнку).

■ **17.–23. srpna** Dny pro mladé.

— www.kerit-drasty.cz

USTANOVENÍ

■ **P. ThLic. Petr Ivan Božík O.Praem.** uvolněn z funkce administrátora ŘKF Praha-Střešovice (od 1. července).

■ **P. ThLic. Roman Czudek** ustanoven kanovníkem Kolegiální kapituly Všechny svatých na Hradě pražském (od 1. června).

■ **P. PaedDr. JCLic. Mgr. Bartoloměj Marián Čáčík O.Praem.** potvrzen v úřadu zástupce soudního vikáře Metropolitního církevního soudu Arcidiecéze pražské (do uplynutí původního mandátu, tj. do 30. června 2029).

■ **P. František Čech** uvolněn z funkce administrátora excurrento ŘKF Praha-Vinoř (od 1. července).

■ **P. Ing. Mgr. Leo Pavel Červenka SDB** uvolněn z funkce rektora ŘK duchovní správy u kostela sv. Kříže Praha-Nové Město (od 1. září).

■ **P. Stanislav Jonášek SDB** ustanoven rektorem kostela sv. Kříže Praha-Nové Město (od 1. září).

■ **P. ThDr. Miloslav Kněz** na základě přijaté rezignace z důvodu dosažení věku 75 let uvolněn z funkce faráře v Divišově (od 1. června) a od téhož data ustanoven administrátorem tamtéž.

■ **P. ThLic. Mariusz Kuźniar, Th.D.** ustanoven výpomocným duchovním ŘKF Praha-Stodůlky (od 1. června).

■ **P. Filip Mareš SDB** ustanoven farním vikářem ŘKF Praha-Kobylisy (od 1. září).

■ **Mgr. Vojtěch Mátl** ustanoven kaplanem-koordinátorem pro ustanovení ekumenické duchovní služby v Hasičském záchranném sboru (od 1. června).

■ **P. Mgr. František Marek Míček O.Praem.** uvolněn z funkce rektora u klášterního kostela sv. Karla Boromejského Praha-Malá Strana (od 1. července) a od téhož data ustanoven administrátorem ŘKF Praha-Střešovice.

KURZ FILIP JAKO RESTART DUCHOVNÍHO ŽIVOTA

Toužíte obnovit nebo prohloubit vztah s Bohem?
Nebo prostě hledáte, jak znovu zakusit, že víra může být živá, osobní a konkrétní?

Kurz Filip je víkendový program pro věřící i hledající.

Jeho smyslem je otevřít prostor, kde se člověk může znovu setkat s Boží láskou, nechat se povzbudit a udělat další krok ve vztahu s Kristem.

V případě dotazů kontaktujte:

Tereza Formánková:
722 601 818
terez.formankova@seznam.cz

Srdečně Vás zveme

pátek 25. 9. až neděle 27. 9. 2026

Arcidiecézní centrum mládeže,
Kostelní náměstí 16, Praha-Kunratice

Jana Rychterová

KrisKros a capella

Cimbál Jožky Šmukaře

Rosénka

VINOBRANÍ v klášteře 13. ročník

zahradu Domova sv. Karla Boromejského
K Šancím 50 / Praha - Řepy

neděle / 6.9.2026 / 14.00

- ✓ stánky s vínem a občerstvením
- ✓ skákací hrad, dílničky a soutěže
- ✓ malování na obličej
- a mnoho dalšího...

vstupné
dobrovolné

17
s podporou
Městské části Praha 17

COURTYARD
BY HARRIOTT
Prague Airport

CargoFly

www.domovrepy.cz

■ **P. JCLic. Mgr. Ondřej Pávek** na základě oznámení o volbě nového děkana (zasedání dne 14. dubna) potvrzen ve funkci děkana Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze. Potvrzen též v úřadu soudního vikáře Metropolitního církevního soudu Arcidiecéze pražské (do uplynutí původního mandátu, tj. do 30. června 2029).

■ **P. Václav Pícha, JC.D.** potvrzen v úřadu zástupce soudního vikáře Metropolitního církevního soudu Arcidiecéze pražské (do uplynutí původního mandátu, tj. do 30. června 2029).

■ **P. ThLic. Mgr. Jan Poříz OCD** má prodlouženo ustanovení farářem ve Slaném (od 1. července 2026 do 30. června 2029).

■ **Mons. ThDr. Jan Balík, PhD.** ustanoven administrátorem ŘKF Praha-Vinoř (od 1. července); na základě přijaté rezignace mu zaniklo členství ve Sboru poradců Arcidiecéze pražské (14. května).

■ **Mons. Mgr. Josef Ptáček** ustanoven sídelním kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze (od 1. června).

■ **P. Angelo Jason Scarano, Th.D., S.S.L.** má prodlouženo ustanovení farářem v Dobříši (od 1. července 2026 do 30. června 2033).

■ **P. Dr. Jakob Seitz O.Praem.** ustanoven administrátorem Německé římskokatolické farnosti (od 1. září 2026 do 31. srpna 2032).

■ **P. Mgr. Vojtěch Sivek SDB** je na vlastní žádost s účinností od 1. července 2026 uvolněn z funkce nemocničního kaplana Fakultní Thomayerovy nemocnice Praha-Krč.

■ **P. Mgr. Ambrož Petr Šámal O. Praem.** ustanoven rektorem u klášterního kostela sv. Karla Boromejského Praha-Malá Strana (od 1. července).

■ **Mgr. Marcel Timko** má prodlouženo ustanovení okrskovým vikářem vikariátu Benešov (od 1. července 2026 do 30. června 2031).

■ **Ing. Mgr. Bc. Hana Tomiczková** ustanovena nemocniční kaplankou Fakultní nemocnice Bulovka Praha-Libeň (od 1. června 2026 do 31. května 2031).

■ **P. Mgr. Vlastimil Vajdák SDB** uvolněn z funkce farního vikáře ŘKF Praha-Kobylisy (od 1. září).

■ **Mons. ThLic. Ing. Zdenek Wasserbauer, Th.D.,** ustanoven členem Sboru poradců Arcidiecéze

ze pražské (od 14. května 2026 do 18. března 2030).

■ **P. Mgr. Stefan Michal Wojdyła** má prodlouženo ustanovení okrskovým vikářem vikariátu Beroun (od 1. července 2026 do 30. června 2031).

ŽIVOTNÍ JUBILEA

■ **P. Mgr. Oldřich Prachař OFMConv.** – výpomocný duchovní klášterní baziliky sv. Jakuba Staršího a veřejné kaple sv. Anny Praha-Staré Město, 8. 7. 1936 (90 let)

■ **P. PhDr. Marek Pučalík, Ph.D., O.Cr.** – vyučující na KTF UK, převor Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou, 11. 7. 1976 (50 let)

■ **P. Mgr. Michael Josef Pojezdny O.Praem.** – emeritní opat, 17. 7. 1943 (83 let)

■ **P. Mgr. Václav Revenda** – administrátor v Čechticích, 17. 7. 1986 (40 let)

■ **Mgr. Pavel Urban** – trvalý jáhen ŘKF Praha-Chodov, 19. 7. 1947 (79 let)

■ **P. Mgr. Karol Laburda** – výpomocný duchovní ŘKF Praha-Modřany a ŘKF sv. Jindřicha Praha-Nové Město, 23. 7. 1956 (70 let)

■ **Mons. Josef Nuzík** – arcibiskup olomoucký, předseda ČBK, 25. 7. 1966 (60 let)

■ **P. Mgr. Vladimír Kelnar** – diecézní konzervátor, sídelní kanovník, farář ŘKF Matky Boží před Týnem, administrátor exc. ŘKF sv. Ducha Praha-Staré Město, ŘKF Nejsvětější Trojice v Podskalí a ŘKF sv. Apolináře Praha-Nové Město, okrskový vikář, 2. 8. 1961 (65 let)

■ **P. Dr. Ing. Alois Křížtan, Th.D., SDB** – vyučující na JABOK-VOŠ, 6. 8. 1956 (70 let)

■ **P. Mgr. Josef Nerad** – administrátor in spiritualibus v Pečkách, 10. 8. 1947 (79 let)

■ **Ing. Mgr. Roman Farion** – trvalý jáhen ve Vlašimi, 11. 8. 1961 (65 let)

■ **P. Mgr. Martin Vlček** – administrátor v Sedleci-Prčicích, 19. 8. 1976 (50 let)

■ **P. Lukáš Lipenský, O.Cr.** – administrátor ŘKF sv. Petra Praha-Nové Město, rektor klášterního kostela sv. Martina Tursko, rektor in spiritualibus kostela sv. Mikuláše Praha-Malá Strana, duchovní služba v Nemocnici Na Františku, 24. 8. 1981 (45 let)

■ **Mons. Jan Graubner** – emeritní arcibiskup pražský, 29. 8. 1948 (78 let)

■ **P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek** – výpomocný duchovní ŘKF sv. Ludmily Praha-Vinohrady a ŘKF Praha-Vršovice, 31. 8. 1946 (80 let)

VÝROČÍ SVĚCENÍ

■ **P. František Blažek** – působí mimo arcidiecézi, 2. 7. 1972 (54 let)

■ **Mgr. Miloš Hrnčíř** – trvalý jáhen v Roudnici nad Labem, 21. 7. 2001 (25 let)

■ **P. JCLic. Rudolf Hušek** – advokát Metropolitního církevního soudu, 6. 8. 2016 (10 let)

■ **P. Mgr. Jindřich Zdík Miroslav Jordánek O.Praem.** – výpomocný duchovní ŘK duchovní správy Praha-Dejvice, nemocniční kaplan VFN, 21. 8. 2001 (25 let)

■ **Mons. prof. PhDr. Petr Piňha, CSc., Dr. h. c.** – kanovník, 26. 8. 1969 (57 let)

■ **Mons. Mgr. Jiří Neliba** – výpomocný duchovní v Kladně, 28. 8. 1971 (55 let)

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže

ČERVENEC

Úmysl papeže

Za úctu k lidskému životu: Modleme se o respekt a ochranu lidského života ve všech jeho stádiích, aby byl uznáván jako dar od Boha.

Národní úmysl

Za děti: Modleme se, aby děti skrze prázdninové akce zakoušely Boží krásu a stále více se Bohu otvíraly.

SRPEN

Úmysl papeže

Za evangelizaci ve městech: Modleme se, abychom ve velkých městech, často poznamenaných anonymitou a osamělostí, našli nové způsoby hlásání evangelia a objevili tvůrčí cesty k budování společenství.

Národní úmysl

Za celostátní setkání mládeže: Modleme se, aby mladí lidé, kteří se účastní celostátního setkání mládeže v Ostravě, nově odevzdali svůj život do Božích rukou.

HISTORICKÝ KALENDÁŘ

2. července 1386

V pražské arcidiecézi se slavil svátek Navštívení Panny Marie, který zavedl arcibiskup Jan z Jenštejna. O tři roky později byl na jeho podnět schválen pro celou západní církev.

5. července 1436

Na jihlavském sněmu byla slavnostně vyhlášena Basilejská kompaktata, která upravovala vztahy mezi katolicí a umírněnými husity.

7. července 1456

Skončil rehabilitační proces s Johankou z Arku, která byla roku 1431 popravena. Původní rozsudek byl prohlášen za neplatný a její odsouzení bylo anulováno.

8. července 1976

V Lucemburku vznikla z iniciativy západoevropských křesťanskodemokratických stran Evropská lidová strana (EPP). Dnes sdružuje křesťanskodemokratické, konzervativní a další středopravicové politické strany z celé Evropy.

12. července 1536

Zemřel Erasmus Rotterdamský, filosof, teolog, katolický kněz a člen řeholních kanovníků sv. Augustina. Tento učenec se řadil k nejvýraznějším představitelům evropského humanismu.

22. července 1456

Uherským vítězstvím skončilo osmanské obléhání Bělehradu. Papež Kalixt III. během bojů nařídil, aby na podporu obránců města každé poledne vyzváněly kostelní zvony a věřící se modlili. Tradice poledního zvonění je často spojována s touto událostí a zachovala se dodnes.

31. července 1556

Zemřel Ignác z Loyoly, jeden ze zakladatelů Tovaryšstva Ježíšova (jezuitů), významný křesťanský mystik a představitel katolické reformy. Sestavil Exercicie, soubor duchovních cvičení určených k prohloubení duchovního života.

10. srpna 1566

V Nizozemí vypukl Beeldenstorm, vlna ikonoklastických nepokojů, při níž protestanti ničili katolické obrazy, sochy a další církevní památky.

8. srpna 1956

Při archeologickém výzkumu vedeném Vlastou Fialovou byla v Kralicích nad Oslavou nalezena první tiskařská literka. Další objevený typografický materiál následně potvrdil, že zde sídlila Ivančicko-kralická bratrská tiskárna.

26. srpna 1956

V poutním klášteře Jasná Hora v Čenstochové byly veřejně vyhlášeny Jasnohorské sliby národa polského (národní modlitba a manifest náboženské i občanské svobody), které během své internace tajně sepsal polský primas, kardinál Stefan Wyszyński. Staly se významným symbolem náboženského a občanského odporu vůči komunistickému režimu v Polsku.

Vít Kochánek

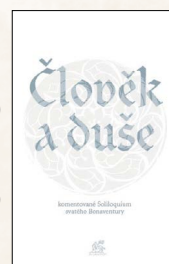
KNIŽNÍ NOVINKY

KARMLITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ

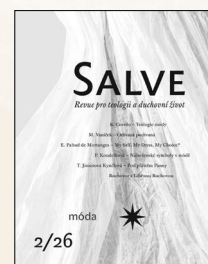

**NA ŽIVOT
NENÍ NIKDO
SÁM**
Jiří Gračka,
Josef Nuzík
Váz., 276 str.,
389 Kč

KRYSTAL OP

ČLOVĚK A DUŠE
komentované
Soliloquium
svatého
Bonaventury
Bonaventura
Jiří Štivar
OFM Cap
Váz., 140 str.,
210 Kč

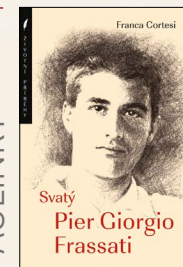
**SALVE
2/2026**
Téma: móda
Brož., 168 str.,
199 Kč,
e-kniha 170 Kč

VÝŠEHRA
D

**MÁM ŠTĚSTÍ
NA LIDI**
Václav Vacek,
Josef Beránek
Váz., 304 str.,
399 Kč

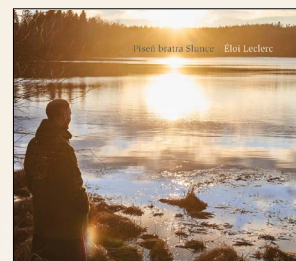
PAULÍNKY

**SVATÝ PIER
GIORGIO
FRASSATI**
Brož., 144 str.,
249 Kč

**S BOHEM
V RUSKU**
Walter J. Ciszek SJ
Váz., 464 str.,
499 Kč

**PÍSEŇ
BRATRA SLUNCE**
Éloi Leclerc
Váz., 152 str., 299 Kč

**EVANGELIUM
NA KAŽDÝ DEN
2027**
Brož., 488 str.,
165 Kč

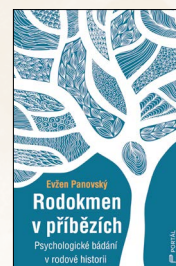

**EVANGELIZACE
S ODVAHOU
A CITEM**
Michelle Moran
Brož., 135 str.,
220 Kč

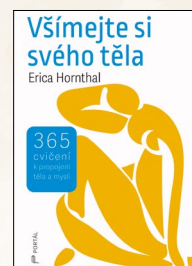
PORTÁL

**CO SVÉMU
TERAPEUTOVI
NEŘÍKÁM**
Michelle M. May
Váz., 256 str., 499 Kč

**RODOKMEN
V PŘÍBĚZÍCH**
Evžen Panovský
Brož., 280 str.,
399 Kč

**VŠIMNEJTE SI
SVÉHO TĚLA**
Erica Hornthal
Brož., 160 str.,
329 Kč

Každý člověk je stvořen k dobru

Je mi potěšením pozvat Vás ke čtení Bulletinu, který každý měsíc přináší zprávy o tom, jak pomoc Charity mění životy lidí ocitajících se v nouzi. A to nejen v naší arcidiecézi, ale také v rozvojových zemích, kde žijí lidé v chudobě, jakou si u nás mnohdy ani nedovedeme představit.

Po mnoha letech společného setkávání s Charitou na cestách pomoci lidem v nouzi přišla výzva, která se zároveň stává mým novým úkolem. Upřímně řečeno, jmenování do funkce prezidenta mě mile překvapí-

lo. Vnímám je především jako velkou zodpovědnost a motivaci ke službě.

Jako farář se v poslední době snažím sobě i ostatním připomínat, že

každý člověk byl stvořen jako dobrý a ke konání dobra. Stvořil nás ke svému obrazu dokonalý a nejvyšší dobrý Stvořitel, a proto jsme i my tak trochu „nástrojem ke konání dobra“. Záleží jen na nás, jak tuto možnost využijeme.

Věřím, že s Vaší modlitební podporou přispěje i moje nová funkce k dobru Charity a všech potřebných. Nechme se překvapit, nechme se vést Boží prozřetelností, ta to umí lépe než my.

P. Edward Walczyk
prezident Arcidiecézní charity Praha

Domov sv. Rodiny slaví 35 let

Domov sv. Rodiny si letos připomíná 35 let od svého založení. Sedmi deskám lidí s mentálním a kombinovaným postižením nabízí nejen odbornou péči, ale především prostředí blízké běžnému domovu.

Domov dnes tvoří dvě budovy na Petříně a v Liboci. Právě zařízení na Petříně založené v roce 1991 bylo prvním pobytovým zařízením v Praze s celoroční péčí o děti s mentálním postižením, které dříve žily v ústavech izolovaných v pohraničí. Pro velký zájem byl v roce 2000 Domov rozšířen o objekt v Liboci.

Připomínají, co je v životě důležité

„Domov sv. Rodiny není jen profesio-
nální sociální služba. Je to především
domov a rodina, kde panuje úcta a re-
spekt jeden k druhému a kde má každý
člověk svou hodnotu a své místo,“ ří-
ká vedoucí Domova Táňa Wieluchová
a dodává, že jsou pro ni klienti inspirací,
protože jí pomáhají neztrácet ze zře-
tele to podstatné: „Připomínají mi, že
radost může přinášet i úplně obyčejný
den, milé slovo nebo setkání s blízkým
člověkem.“

Krátce

✿ **34. benefiční koncert** Arcidiecézní charity Praha se uskuteční v Obecním domě v sobotu 31. října. Pražští symfonikové FOK a Kühnův smíšený sbor uvedou Requiem W. A. Mozarta. Vstupenky budou v prodeji od konce srpna na www.praha.charita.cz/koncert ✿ **Nové charitní středisko v Kamýku nad Vltavou** slavnostně otevřela Charita Starý

Knín. Zázemí pro charitní sociální služby i zrekonstruovanou faru požehnal biskup Mons. Karel Herbst. ✿ **Podcast ChariTalk** s ředitelem Arcidiecézní charity Praha Jaroslavem Němcem vysílá Rádio Proglas 20. a 21. června. Záznam najdete na www.charita.cz/podcast-charitalk ✿ **Sbírku pracích prostředků**, gelů, prášků a kapslí pro potřeby žen

bez domova pořádá Charita Praha 1 - Nové Město. Sběrné místo v sídle Charity v Žitné 35 je otevřeno v pracovní dny od 8 do 16 hodin. Děkujeme za pomoc. ✿ **Výrobky ze šicí dílny sociálního podniku Xaverius**, který provozuje Charita Starý Knín, najdete nově v charitní Kavárně Na Pomezí v Zahradnické ul. 71 v Příbrami.

Prázdninový aktivizační program pro seniory. Někteří nedrželi štětec v ruce desítky let

Charita Beroun navazuje na úspěšný aktivizační program pro seniory, který svým průběhem připomíná příměstské tábory. Letos se uskuteční dvakrát.

O akci je mezi seniory velký zájem. Mnozí si již netroufají vyrazit na dovolenou a intenzivní týdenní program jim přináší jak nové zážitky, tak setkání s novými lidmi.

Trénink paměti, tvoření i výlety

Program vychází ze sociálně-aktivizační služby. „Lektoři pojali přípravu programu jako kompilaci aktivit, které jsou seniorům dostupné celoročně, jen ne v takové intenzitě,“ přibližuje vedoucí služby Zuzana Bernášková.

Každý den nabízí trénink paměti, přednášku, zpěv, pohyb i tvoření. Velký ohlas mají výtvarné dílny. „Někteří

účastníci nedrželi štětec v ruce i padesát let,“ uvádí Zuzana Bernášková a dodává, že právě překonání počá-

tečních obav a radost z tvorby patřily k nejsilnějším momentům celého týdne.

Z Poradny Magdala: Vykořisťování začalo nevinně

Obchodování s lidmi nemusí začít únosem. Jak vědí pracovníci Poradny Magdala z praxe, někdy začíná láskou. Nebo spíše iluzí lásky, jako tomu bylo i v případě osmnáctileté Aleny.

Marek k ní byl zprvu pozorný a milý. Alena měla za sebou těžké období

a konečně se cítila šťastná. „Pachatelé si cíleně vybírají dívky ve zranitelné situaci, s nízkým sebevědomím, bez pevného zázemí,“ vysvětluje Martina Začková, vedoucí Poradny Magdala.

Postupně Marek Alenu izoloval od okolí a obratně s ní manipuloval. „Testem“ její lásky se stal Markův požadavek, aby se sexuálně stýkala s jeho

známými. Souhlasila. Byla obětí manipulace, ponižování i výhrůžek.

Nebylo jednoduché odejít. Pomohla až kamarádka, která si všimla, že se jí Alena delší dobu straní. Předala jí kontakt na Poradnu Magdala. Díky podpoře odborníků a blízkých postupně získala bezpečí a možnost začít znovu.

Dárek pro maminky dětí s postižením

Charita Vlašim připravila pro maminky z podpůrné skupiny pečujících den plný zasloužené péče — manikúra, masáže, vizážistka, kadeřnice i fotografování v rozkvetlé zahradě. Zatímco maminky relaxovaly, o děti se postarali dobrovolníci.

„Hrálo nás u srdce, že se tolik lidí dokázalo spojit a udělat radost těm, kterým život dost naložil,“ říká Dana Kucharčíková, vedoucí Denního stacionáře U Kapličky.

Charita Vlašim pro děti s postižením aktuálně buduje denní stacionář. Den pohody vznikl díky přání malé Esterky z charitního adventního kalendáře.

Vidět českou pomoc v Ugandě bylo jedním z největších zážitků mého života

Česká televize odvysílala v rámci cyklu V novém světle dokument o programu Adopce na dálku®. Hovořili jsme s jeho režisérem PETREM JANUSCHKOU.

✿ Co vás v Ugandě nejvíc překvapilo?

Hned po příjezdu do hlavního města upoutala mou pozornost přítomnost zbraní na veřejnosti – ať už v rukou policistů či mladých chlapců hlídajících soukromé objekty. To nás všechny rychle zasadilo do jiné bezpečnostní reality, než na kterou jsme zvyklí. O to více mne ale následně překvapila vřelost a optimismus prakticky všech místních, se kterými jsme se setkali. Jedna z podporovaných dívek nám např. na kameru popisuje, jak je pro ni kvůli zvířatům i lidským predátorům nebezpečná každodenní cesta lesem do školy. Vzápětí ale s úsměvem dodává, že miluje život. To je étos, na který člověk od nás není zvyklý.

✿ Jaký jste měl dojem z ugandské mise Arcidiecézní charity Praha?

Vidět obrovské měřítko české pomoci v Ugandě bylo jedním z největších zážitků mého života. Nejde jen o tisíce podporovaných dětí, ale také o masivní terénní programy, rozsáhlé školy, špičkovou nemocnici. To vše často nesoucí české názvy: Základní škola sv. Jana Nepomuckého, pavilon sv. Ludmily

apod. Naplnilo mě to až překvapivou hrdostí na Čechy a jejich schopnost poskytovat tak efektivní pomoc tak daleko od domova.

✿ Jací jsou pracovníci charitní mise, s kterými jste se setkal?

Arcidiecézní charita se pro vedení ugandské mise podařilo najít enormně schopné místní pracovníky, kteří jsou

páteří jejího úspěchu. Ať už se jedná o četné terénní pracovníky důvěrně znající své komunity, učitele věnující se až 70 dětem v jedné třídě nebo přímo ředitele nemocnice dr. Wembyho denně operujícího ty nejchudší obyvatele regionu. Hluboký dojem v nás zanechal také náš průvodce a vedoucí mise, Grace Mboizi. Ten je s projektem skoro od počátku a je fascinující vidět, co od té doby pomohl v chudém ugandském regionu vybudovat a jak moc mu záleží na zlepšení života svých krajanů. S radostí jsem mu alespoň předal zcela zasloužené české pivo, které si od nás všude nechává vozit.

Dokument o programu Adopce na dálku® v Ugandě najdete v archivu České televize, v pořadu V novém světle.

Záchranářka pomáhala v České nemocnici

Rozsah české pomoci v Ugandě překvapil i VIKTORII ŽENÍŠKOVOU, vysokoškolskou studentku oboru záchranářství, která se nedávno vrátila z dvouměsíční stáže v České nemocnici sv. Karla Lwangu.

„Je to neskutečná zkušenost, která se ani nedá popsat, dokud ji člověk nezažije,“ shrnuje. Celé dva měsíce působila po boku svých ugandských kolegů postupně ve všech odděleních nemocnice včetně operačního sálu.

Zdravotníci tu podle Viktorie působí v náročných podmínkách, umí si

poradit bez drahého vybavení a mají obrovskou chuť se neustále zlepšovat. Tuto mentalitu Viktorie obdivo-

vala ze všeho nejvíc. „Každý týden mají v nemocnici přednášky. Přijíždějí odborníci z jiných pracovišť a přednášejí o nových postupech,“ popíjí suje.

Na jeden den Viktorie nezapomene. Do nemocnice přišla mladá matka s třítydenními trojčaty. Každé vážilo sotva dvě kila. Na mléko neměla peníze, živila je rozvařenými kořeny. Viktorie neváhala a zařídila jídlo, oblečení i zásobu mléka na půl roku. „Daru si opravdu vážili. Posílají mi fotky, jak trojčátka krásně rostou,“ říká. „Mám radost, že jsou v pořádku.“

Dětem v indické škole Matky Terezy slouží nová ošetrovna

V indické vesnici Shankaranarayana vznikla díky podpoře českých dárců nová ošetrovna pro více než 800 dětí ze Základní školy Matky Terezy, která jim během školního dne poskytuje potřebné zázemí při nemoci.

Mnoho rodin v této oblasti žije ve skromných podmínkách a živí se námezdní prací. Rodiče tráví dlouhé hodiny mimo domov, aby zajistili základní potřeby rodiny, a nemají možnost si

pro dítě kdykoliv přijet, pokud se mu udělá špatně. Děti tak zůstávají odkázané na péči školy.

„Ošetrovna dává dětem prostor, kde si mohou v klidu odpočinout a dostanou základní péči,“ říká Renita Lobo, zakladatelka školy. Dříve přitom děti musely zůstat ve třídě, i když jim nebylo dobře. „Nejčastěji přicházejí se zvýšenou teplotou nebo horečkou a mnohé z nich zde po chvíli odpočinku jednoduše usnou,“ doplňuje.

Melisa z Ugandy: Chci se stát právníčkou a pomáhat dětem, které zažily násilí tak jako já

Jedenáctiletá Melisa, žákyně páté třídy, je zpět ve škole. Před nedávem ji sousedé našli bezmocně ležet na zemi, byla sotva k poznání.

Po osíření převzali péči o Melisu příbuzní, jak je v Ugandě zvykem. Místo, aby získala milující domov, nová rodina z ní udělala domácí služku. Osudného dne ji sestřenice zbila za špatně vyprané prádlo. Sousedé slyšeli křik a našli dívku s oteklým zkrvaveným obličejem a modřinami po celém těle. Odnesli ji do České nemocnice v Ugandě.

„Uvědomili jsme si, že nejde o nehodu, ale o vážný případ fyzického týrání,“ popsala zdravotní sestra Lamulah. Rentgen naštěstí vyloučil poranění lebky. Nemocnice zajistila vedle lékařského ošetření také psychologické poradenství a spolupracovala s policií.

Melisa se zotavila rychleji, než kdoli čekal: „Poprvé v životě jsem zjistila, že existují lidé, kterým na druhých opravdu záleží. Chci se stát právníčkou a pomáhat dětem, které zažily násilí tak jako já.“

Jeho život by se odvíjel jinak

Evgenij z běloruské Braslavi dokončuje studium na právnické fakultě. Zdánlivě obyčejný příběh. Bez programu Adopce na dálku® by se ale odvíjel úplně jinak.

Ve čtyřech letech přišel Evgenij po infekčním onemocnění o sluch. „Velmi dobře vím, co znamená úplné ticho a jak obtížné je žít ve světě slyšících lidí,“ říká dnes dvaadvacetiletý

mladík. Nákladné kompenzační pomůcky a jejich údržbu pomáhal léta hradit „adoptivní táta“ z Česka, pan Tomáš.

Evgenij díky tomu vyrůstal jako běžný kluk. Dokonce se naučil hrát na kytaru a akordeon. „Možná by nic z toho vůbec nebylo součástí mého života, kdyby nebylo podpory lidí, kterým nejsou osudy druhých lhostejné,“ uvažuje.